

2/2016

Najjasnejšie svetlo

Tomáš Gáll

zo zbierky Čas a večnosť

Nie, neznám Svetlo jasnejšie

Nad Svetlo z Golgoty

Z Kríža –

Je ako strelka kompasu:

Ukazuje mi na Ježiša...

Ó Svetlo z Kríža,

Z Golgoty –

Prejasné Svetlo,

Plné miloty

To Svetlo z Výšín

Má svoj hlas,

Ktorý ma volá v každý čas

– Aj ty, G. T o m á š,

Svietiť máš,

Ak sa ku Svetlu priznávaš,

Ktoré je Svetlom sveta

A volá tým, čo Jeho svetlom

– Sŕa Hviezdy slnečným – svietia

Aj – Vy ste svetlo sveta!

PRE SOBOTNÉ VEČERY

2.4.

Obliekli sme si už Krista?

Galatským 3,26-27

Všimnite si, že nie je napísané: „Obliekli vám Krista.“ – neurobil to nikto iný, ako vy. Reformácia začala aj s myšlienkou: „*Sviatosti musia byť podložené vierou.*“ - A práve o ňu ide. Vierou prijímame Ducha Svätého (Galatským 3,2), teda aj Pána Ježiša Krista. Samozrejme, vieru môže mať už dieťa pred narodením. Veď Ján Krstiteľ sa v živote matky pohol, keď sa priblížil Spasiteľ (Lukáš 1,41).

Niektoré veci nám Duch Svätý dal v Biblii ako puzzle. Musíme trpezlivo hľadať dieliky a poskladať z nich ten správny obraz. Nestačí len prečítať si jeden veršík.

Podobne je to na svete. Karoséria je pekná. Dá sa v nej sedieť, ale nie je to auto. Neodvezie nás. V továrni musia vyrobiť aj motor, kolesá a všetko ostatné. Spolu už pomôžu.

Krstný obrad tiež nie je všetkým. Martin Luther prízvukoval, že krst je každodenným topením starého Adama a povstávaním nového človeka v nás. To je úloha na celý život. Musíme pridať ku karosérii, ku vonkajšiemu znaku, aj hlbokú vnútornú premenu. Smrť sebec-tva a narodenie sa do novosti, ktorá žije Kristom, pre Krista a blížnych.

Keď bol pokrstený Pán Ježiš Kristus, nebeský Otec Mu povedal: „*Môj milo-*

vaný syn, v ktorom sa mi zalúbilo“ – lebo Spasiteľ sa nechal pokrstiť z lásky k nám. *Viera* je totiž činná skrze lásku.

Teraz sa pozrieme na odstrašujúci príklad z Biblie – Skutky 8,12-24.

Filip bol naplnený Svätým Duchom a konal veľké veci. On sám pokrstil kúzelníka Šimona vodou, ale ten Krista neobliekol a tak mu obrad nebol na úžitok. Peter mágovi nepovedal: „*Si Boží syn, v ktorom sa Stvoriteľovi zalúbilo*“ – ale: „*Nech zahynie tvoje striebro aj s tebou, pretože si sa nazdal, že za peniaze si nadobudneš dar Boží. Nemáš podiel ani účasť na ňom, lebo tvoje srdce nie je úprimné pred Bohom. Preto sa kajaj z tejto svojej prevrátenosti a pros Pána, či by ti azda neodpustil úmysel tvojho srdca, lebo vidím, že si ako horká žľč a sputnaný nepravosťou. I odpovedal Šimon: Modlite sa za mňa k Pánovi, aby ma nestihlo niečo z toho, čo ste povedali*“ (verše 20-24).

Všimnite si, že apoštol nebral vec do rúk. Nemodlil sa za kúzelníka, ani keď ho prosil. Nemalo by to zmysel. Človek musí prísť sám pred Boha a povedať Mu: „*Som otrokom hriechu a mám zlé srdce. Potrebujem zmenu. Potrebujem, aby ma Pán Ježiš držal stále na Svojich cestách, lebo tie moje sú zlé. Chcem, aby umrelo moje hriešne ja a narodil sa vo mne nový človek zjednotený s Tebou!*“

Ako je to s nami? Veríme Bohu, alebo peniazom? Myslíme si, že keď dáme istý obnos do cirkvi, Boh bude s nami spokojný? Je dobré prispievať na cirkev, ale

zlé je spoliehať sa na to. Žiadne peniaze nepomôžu nikomu do neba. A nejde iba o peniaze. Mojmým modlárstvom môže byť aj to, ak chápem návštevu kostola len ako skutok zákona z povinnosti. Alebo ak sa spolieham na svoje skutky, či kvality.

Len úprimné vyznanie hriechov a odovzdanie sa do Kristovej ruky umožnia zmenu. Buďme teda v Ňom, aj keď to znamená smrť nášho sebestva a pýchy. Nový život nezištnej lásky je krajší a lepší.

Modlime sa: *Spravodlivý a dobrý Bože, chvejeme sa pred Tebou, lebo naše srdcia nie sú ani zďaleka také dobré, ako by mali byť. Ďakujeme, že v Pánovi Ježišovi máme záchranu a nový život. Vzdávame sa svojej pýchy, ambícií a sebestva. Nech len zomrie to hriešne v nás, aby mala miesto viera činná skrze lásku. Amen.*

Svedectvo: Život v Kristovi je krajší, aj keď kvôli nemu strácame úctu u ľudí, ktorí si vážia veci a moc.

Rozhovor: Obľiekli sme si Krista? Ako poznáme, že sa to stalo? Čo o tom hovorí Biblia? Niekedy Ho aj vyzliekame? Čo potom?

Podporujme sa vo viere, že život v Kristovi je viac, ako uznanie u ľudí.

Prosme za: Cirkev. Aby sa nespoliehala na peniaze a obrady, ale aby žila hlbokou premenou.

Peter Dubec

9.4.

Dnes sme bližšie, ako včera, spasenie sa približuje

Rímskym 13,11-14

Spasenie je proces, ktorý sa neustále odohráva uprostred sveta. Tento proces začal na Golgote, pokračoval vzkriesením Pána Ježiša Krista. A pokračuje vierou v Neho. Najprv sejba, zasiatie zrna, potom klíči, dvíha sa, rastie, napreduje. Alebo aj stagnuje, hynie. Prebudenie, obrátenie, znovuzrodenie, napredovanie – to je celoživotný proces viery. Začína krstom, ale to je ešte len zasiatie zrna, pokračuje, vyučovaním, približovaním k Ježišovi, vzrastaním. Slovo Božie je pritom nesmierne dôležité. Je potrebný každodenný kontakt s ním. Výborným pomocníkom je pre nás nedela, kostol, bohoslužobný život v celej šírke.

Proces spasenia napreduje, dnes je bližšie, ako včera. Aj vtedy, keď sa nám zdá, že sa nič nedeje. Temnoty a noci ubúda, blíží sa svitanie, nový deň. Apoštol hovorí, že aj keď je ešte vôkol nás temnota, už máme byť duchovne oblečení – v Krista, vo výzbroji svetla. To preto, aby sme boli svetlom pre tých, ktorí sú okolo nás a nič netušia, nevedia, nepoznajú. Aby si nás všimli, že sme iní, že vidíme viac, ďalej, že máme nádej tam, kde nádeje hasnú. Aby sme im pomáhali spoznávať Krista a spasenie, ktoré ON ponúka.

Dôležitým krokom na ceste viery je odložiť skutky temnoty, ako sú: hodovanie, opilstvo, smilstvo, chlipnosť, svár, závišť a im podobné. Oblečenie svetla nie je na to, aby zakrylo špinu hriechu. To by bola pretváarka a pokrytectvo. Špina hriechu musí preč. Tu nám je pomocou pokánie, vyznávanie hriechov, spoveď, Večera Pánova. To je očistný proces každého veriaceho.

Apoštol upozorňuje na dôležitú prekážku na ceste viery, na ceste spásy: Menuje ju jedným slovom – telo. To nové sa rodí v starom. Nový Adam – Kristus – rastie a mohutnie v tele starého Adama, starého stvorenia. Preto musíme rozlišovať medzi starým a novým, medzi telom a duchom, medzi tým, čo má odumierať a tým, čo má v nás rásť a mohutnieť.

Pozor na hriech. Naše prirodzené telo je ním ešte stále preniknuté, ešte stále je pre nás hriech príťažlivý, zaujímavý (R 7,14-25). A pritom je to len burina – v nás už rastie nová úroda spravodlivosti, pokoja, pravdy, lásky. Je tu však dobrá rada – nevenujte telu prehnanú pozornosť. Iba toľko, koľko je nutné a potrebné. Keď totiž venujete telu priveľkú pozornosť, keď si ho postavíte na prvé miesto, vytvárate prostredie na vznik zlých žiadostí. Už či ide o prácu, stravovanie, obliekanie, kozmetiku, šport, kultúru a využívanie voľného času. Čistota – to áno. Slušné a pekné oblečenie – to áno. Pekné bývanie – tiež, ale v skromnosti. Auto, počítač, internet, šport – tiež áno, ale s mierou. To všetko sú totiž veci na druhom mieste. Na prvom je Kristus a spása. Ak príde na voľbu, rozhodovanie – potom Kristus má vždy prednosť. Alebo ešte lepšie – vždy, vo všetkom má byť Kristus prítomný. Všetko na čo myslíte, čo hovoríte, čo konáte – to všetko čiňte v mene Pána Ježiša Krista a za všetko nezabudnite byť vďační.

Rozhovor o tom, ako vnímam proces spásy a cestu viery. Ako pokračujem. Vidím, ako spasenie napreduje, ako ubúda tmy a noci a ako sa blíži svitanie?

Modlitba: *Pane môj, Ježišu Kriste. Buď mojim sprievodcom na ceste viery a spásenia. Amen.*

Jozef Grexa

Podporujeme sa: Dávajme si najavo, že nepovažujeme bratov a sestry za cenných kvôli ich bohatstvu, dovolenkám, či iným lákadlám konzumizmu, ale za Ducha Svätého, ktorý v nich pestuje lásku.

Prosme za: Rodiny a rodinné spoločenstvo. Aby spasenie rástlo aj vo vzťahoch. Nech mizne nenávisť, zvyady a rastie láska a dobrotivosť.

16.4.

Hašterivosť je od démonov

Jakub 3,14-16

Keď si prečítame tieto verše od Jakuba, môže nás prekvapiť jedna skutočnosť: Božie Slovo nám tu hovorí o múdrosti. Zväčša každý človek je hrdý na svoje vedomosti a nikto by si nepripustil, že mu chýba múdrosť. Ale tu nám Boh zjavuje niečo, nad čím by sme mali naozaj popremýšľať: akú múdrosť máme. Ak je to len pozemská múdrosť, potom beda nám! Táto nás môže nasmerovať na zlú cestu: ***horkú vášnivosť a hašterivosť v srdci***, ktorú tu Jakub pomenúva: múdrosť ***pozemská, zmyslová a démonická***. Ovocie takejto múdrosti je ***nepokoj a všetko možné zlo***. Skôr, ako by sme prstom začali ukazovať okolo seba, obráťme zrkadlo tak, aby sme sa v ňom uvideli my sami: Rozširujem okolo seba pokoj, alebo mám v sebe ešte stále veľa vášnivosti a viem byť svárliavá/ý? Chcem mať vždy pravdu? Som hotová/ý hneď sa hašteriť? Možnože na

seba nie sme ani taký kritický, ako voči iným a vedeli by sme začať menovať... Ale to nie je naša úloha. Našou úlohou je hľadať Božiu múdrosť zhora, a ak ju ešte nemáme, prosiť o ňu. Lebo takáto múdrosť je: **čistá, pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva, ne-stranná, bez pokrytectva**. Žiaľ, nie je to s nami vždy také ideálne, ľahko sa vzrušíme, nie vždy poslúchame a o krotkosti nemôžeme často ani len hovoriť v našom živote. Z vlastných síl nám to ani nepôjde, a preto išiel Pán Ježiš na kríž, aby sme mali nielen odpustenie hriechov, ale hojnosť života. Jeho obeťou sa nám dostalo záchranu z našej telesnosti a tak aj z našej pozemskej múdrosti. On nám daruje múdrosť z neba, ktorá nás povedie správnu cestou, dá usmerenie do každej situácie. Ak sa necháme viesť touto múdrosťou, zrazu sa staneme pre svoje okolie tými, čo rozsievajú v pokoji a tak tvoria pokoj. Amen.

Modlitba: *Drahý Pane Ježišu, ďakujeme za to, že Ty si všetko vykonal na Golgote a tak si nás previedol zo smrti do života. Prosíme Ťa, aby si nám zobral našu pozemskú, démonickú múdrosť a naplnil tou nádhernou nebeskou múdrosťou, aby sme boli plní milosrdenstva a dobrého ovocia, aby sme tvorili pokoj a žili bez pokrytectva. Potrebujeme Tvoju pomoc a vedenie, Pán Ježiš, každý deň, lebo je v nás mnoho nepravosti, svárливosti, vášne a hašterivosti. Ďakujeme, že Ty v nás mocou Ducha Svätého vykonáš viac, ako prosíme. Patri Ti všetka česť a sláva! Amen.*

Rozhovor: Ako je to s nami – s tou našou múdrosťou?

Alica Pipperová

Podporujme sa vo vzájomnom pochopení. Učme sa empatii a chápacej komunikácii.

Prosme za politiku na Slovensku. Aby sa poslanci sústredili nie hádky, ale na konanie dobra, nech ho navrhne ktokoľvek.

23.4.

Vzdelanie a múdrosť

Jakub 3,17-18

V dnešných dňoch je veľa vzdelaných ľudí. Vysoké školy sú takmer v každom väčšom meste, mladí ľudia majú otvorený prístup k vzdelaniu nielen doma, ale aj v zahraničí. Nastáva doba vzdelancov. Konečne aj na Slovensku.

Má to však jeden malý háčik, o ktorom by sme mali vedieť a o ktorom by mali vedieť najmä novodobí vzdelanci. Vzdelanie a múdrosť nie je to isté. Človek môže byť vzdelaný a nemusí pritom byť múdry. A naopak – stretávam mnoho ľudí bez vzdelania a obdivujem ich múdrosť. Múdrosť, s akou riešia problémy a starosti každodenného života, múdrosť s akou budujú dobré medziľudské vzťahy, múdrosť s akou vedia poradiť, pomôcť aj druhým. Ako tak pozerám a sledujem napríklad našu politickú scénu uvedomujem si, že najhoršia kombinácia je nemúdry vzdelanec (vzdelaný sebec, či dokonca vzdelaný hlupák). Človek, ktorý je síce vzdelaný, má titul pred aj za menom, ale keď príde na riešenie problémov spolunažívania, pomoci bližnému, uprednostnenie spoločenstva pred osobnými záujmami, ukazuje sa ako nemúdry sebec.

A je tu ešte jeden háčik, na ktorý upozorňuje apoštol Jakub. Ani múdrosť nie je rovnaká. Podľa neho je múdrosť pozemská a múdrosť, ktorá prichádza zhora, od Boha. Múdrosť pozemská, ktorá je múdrosťou iba pre seba (R 12,16), pochádza od toho zlého. Múdrosť zhora je múdrosť lásky. Získavajú ju tí, ktorí uverili v Ježiša Krista a prijali Ho za Pána svojho života. Je to múdrosť, ktorá presahuje dokonca aj hranice pozemského života, pretože vidí za horizont časnosti. Múdrosť, ktorá pozná hriechov odpustenie, tela z mŕtvych vzkriesenie a večný život. Múdrosť, ktorá je motivovaná láskou Kristovou, nesebeckou, úprimnou, ktorá nehľadá len to svoje, ale vníma aj blížneho a spoločenstvo ľudí. Apoštol o nej hovorí, že je: čistá, potom pokojamilovná, krotká, poslušná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nestranná, bez pokrytectva.

A čo je veľmi dôležité, táto múdrosť **rozsieva ovocie spravodlivosti v pokoji tým, čo tvoria pokoj**. Potrebovali by ju veľmi preveľmi naši súčasní politici, ale aj ich voliči. Politici preto, aby naozaj rozsievali ovocie spravodlivosti v pokoji a voliči aj preto, aby tvorili pokoj v prostredí, v ktorom žijú; a aby ten pokoj vychádzal z ich srdca, ktoré je plné pokoja Kristovho.

Múdrosť zhora je dôležitá aj v každodennom živote. V rodinách, pri spolunažívaní všetkých, pri riešení starostí a problémov, ktoré život prináša. Pri spravovaní dedín a miest a riešení všetkého, čo je s tým spojené. Aj v cirkevných zboroch, keďže aj tam žijeme rozliční ľudia, neraz s protichodnými

pohľadmi a názormi na veci a udalosti života.

Rozhovor: o vlastných skúsenostiach s múdrosťou a vzdelanosťou, s ľuďmi vysoko i nízko postavenými. Ako vychovať deti, aby boli naozaj múdre.

Modlitba: *Otče dobrý, ktorý si nás stvoril a dal si nám aj rozum a všetky zmysly, aby sme ich používali a využívali na tvorenie pokoja, spravodlivosti a radosti doma i v spoločnosti. Pridaj nám múdrosti zhora, aby sme poznali aj cestu spásy a kráčali po nej. Amen.*

Jozef Grexa

Prosme za napätia v Cirkvi. Aby boli rozpustené v láske a porozumení.

30.4.

V Kristovi, alebo v Diablove

Marek 8,33

„Ale On sa obrátil a vidiac svojich učeníkov, pokarhal Petra a povedal mu: Chod' za mňa, satan, lebo nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské!“

Satan nám hovorí: „*Nemysli na Boha, ale na seba.*“

Už ste si niekedy urobili „selfie“? Všade vládne ošial „sebafoťenia“ a najlepšie hneď aj zdieľania na sociálnych sieťach. V dnešnej dobe je všetko sústredené na človeka.

Zo všetkých strán – cez médiá, reklamy, filmy, v podstate cez všetko, na čo pozeráme, čo počúvame alebo vnímame ktorýmkoľvek zmyslom – sa na nás valí dnešné náboženstvo: „Ty si najdôležitejší!“ „Ty máš právo na svoju slobodu...!“ „Ty máš právo si rozhodovať o svojom

živote, ako ty chceš a nik ti do toho nemá čo hovoriť!“

Náš najväčší problém ale nie je diabol! Je to naše ego, naše JA! Klamstvo z rajskej záhrady dnes zažívame v „priamom“ prenose: „**Had však povedal žene: Vôbec nezomriete; ale Boh vie, že v ten deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh; budete vedieť, čo je dobro a čo zlo**“ (1Moj 3,4-5).

Ludia sú „mŕtvi Bohu“, pretože žijú seba. Seba-láska, seba-ocenenie, seba-hľadanie sú podstatou pýchy života. Diabol – otec lži – na tomto padol a robí všetko preto, aby nás práve cez tieto veci, pre naše túžby ovládol a stiahol zo seba. A musíme, žiaľ konštatovať, že sa mu to darí. Plnia sa Pavlove slová: „**Že hoci poznali Boha, neoslavovali Ho ako Boha a neďakovali Mu, ale v mudrovaní upadli do prevrátenosti a ich nerozumné srdce sa zatemnilo. Vydávali sa za múdrych a stali sa bláznami, zameniac slávu nepominuteľného Boha za podobnosť obrazu pominuteľného človeka, vtákov, štvornožcov a plazov**“ (Rim 1,21-23).

Každý jeden z nás má slobodnú vôľu sa rozhodnúť, koho bude uctievať a komu sa bude klaňať. Ale jediná cesta, ako z toho satanského klamu uniknúť, je že toto diabolské prirodzené „JA“ musí byť ukrižované, musí umrieť. Inak tam nie je miesto pre Ježiša Krista. „**Kto nájde svoj život, stratí ho, a kto stratí život pre mňa, nájde ho**“ (Mt 10,39). Jednoduchšie vysvetlenie nie je a môžeme to povedať práve tak slovami Pána Ježiša: „**A kto neberie svoj kríž a nenasleduje ma, nie je ma hoden**“ (Mt 10,38).

Pán Ježiš na rovinu začal Svojim učeníkom hovoriť, čo Ho čaká, a aká je Jeho cesta, ktorou má ísť, že „**musí ísť do Jeruzalema a že musí mnoho trpieť od starších a veľkňazov i zákonníkov a že musí byť zabitý a v tretí deň vstať z mŕtvych**“ (Mt 16,21). Učeníkom sa to počúvalo veľmi ťažko. Preto je aj Petrova reakcia na Majstrove slová pre nás úplne prirodzená: „**Nech Ti je Boh milostivý, Pane! To sa Ti nesmie stať!**“ (Mt 16,22). Jeho milovaný Pán a Majster, Učiteľ, ktorého obdivoval, ktorý všade kam prišiel, robil dobre, uzdravoval, prinášal nádej, odpustenie, prijatie... Má skončiť takto? V žiadnom prípade. Myslíme že sa s takýmto premýšľaním vieme stotožniť.

Diabol nám potrebuje nahovoriť, že sa musíme chrániť. Že ak je Boh taký mocný, tak sa nám nič nemôže stať, všetko je už zariadené, nebo je vybavené, sme od všetkého chránení... Také populárne je evanjelium prosperity a satanská lož.

Pán Ježiš nás učí vo všetkom, v každom ohľade a v každej situácii pozeraj na život, veci, svet, na úplne všetko „**Božími očami**“.

„**Ale On sa obrátil a vidiac svojich učeníkov, pokarhal Petra a povedal mu: Choď za mňa, satan, lebo nemyslíš na veci Božie, ale na ľudské!**“ (Mt 16,23). To je ale možné iba vtedy, keď naše „staré JA“ je spolu ukrižované. Iná cesta, ktorá vedie do Božej blízkosti, nie je. Pavol túto skúsenosť popisuje veľmi jasne a dôverne: „**vediac, že náš starý človek spolu s Ním bol ukrižovaný, aby bolo zničené hriechne telo a my sme ne-**

boli viac otrokmi hriechu“ (Rim 6,6), či **„Spolu s Kristom som ukrižovaný a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A nakoľko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa“** (Gal 2,19-20). Premýšľajme nad týmito slovami, aby sme sa vo chvíli skúšok zachovali správne, na Božiu česť a chválu.

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Odpusť nám, Bože, našu pýchu a zameranie na seba. Uč nás žiť podľa Tvojej vôle, ktorá je najlepšia. Amen.*

Svedectvo: Ako sa oplatí žiť podľa Božej vôle, aj keď stratíme pocit sebayvýšenia.

Rozhovor: Oplatí sa žiť v podriadenosti Bohu? Vieme, čo to je? Nie sme niekedy pokrytci, čo hovoria: *„Staň sa vôľa Tvoja“*, ale potom žijeme tú svoju?

Podporujeme sa v poznávaní vlastnej pýchy. Modlime sa jeden za druhého.

Prosme za misionárov na Slovensku. Aj aby každý kresťan pomáhal získavať duše pre Večnosť.

7.5.

Neradujte sa, že sa vám démoni poddávajú

Lukáš 10,17-18

Je naozaj nebezpečné mať radosť, že sa démoni podriaďujú NÁM. Pán Ježiš povedal apoštolom: **„Dal som vám moc...“** – On ju dal.

Máme sa teda sústrediť na Pána Ježiša. Nie na seba, ale na veľkého Darcu, ktorý garantuje vyslobodenie. Komu nedá silu, ten ju nedostane. Nemôže vy-

konať nič. Tá moc však je spojená s Kristom samotným. Veď On povedal:

Ja som vínný kmeň a vy ste ratolesti. Kto zostáva vo mne a ja v ňom, ten prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nič nemôžete činiť (Ján 15,5).

Nenechajme sa teda očariť žiadnymi darmi. Ani nadprirodzenými, ale ani tými pozemskými. Neurobme si z nich vzácnosť, lebo **„kde je váš poklad, tam bude aj vaše srdce“** (Lukáš 12,34). A každá pozemská vec raz poputuje na smetisko. To môžeme vidieť stále viac. Autá končia po pätnástich rokoch, práčky ešte skôr... O ďalších veciach ani nehovorím. Keď Pán Ježiš hovoril o pekľe, použil slovo gehenna – to je údolie Hinnon, v ktorom mali Jeruzalemcia smetisko. Neustále na ňom horel oheň a Izraelci tam hádzali zodraté veci.

Kde je teda náš poklad? Majme ho v nebi, nie v pozemských peniazoch, kariere, či pôžitkoch. Nie je dôležité, či nás oslavujú ľudia, ale či budeme počuť pekné slová od Boha.

Vyháňanie démonov je nadprirodzené a dobré. Rieši však pozemské veci. Oslobodený človek sa cíti lepšie a môže slobodnejšie konať. To je vynikajúce. Ale o koľko je vzácnejšia spása!? Večný život!

Môžeme zarábať peniaze a snažiť sa o dobré zamestnanie. Ale nerobme to pre vlastné potešenie, či pocit božskosti, ktorý hovorí: **„Pozrite, čo som dosiahol.“** Majme na zreteli hlavne pomoc slabším. A ešte najviac Evanjelium. To je mocou na spasenie (Rím 1,16).

Berme teda každodenne svoj kríž. To znamená – zvestujme slová večného ži-

vota, aj keď nám je to nepríjemné, či dokonca ponížujúce. Možno za to aj zaplatíme životom. Nebojme sa toho. Ja som už zažil riziko smrti kvôli Kristovi a On mi vtedy dal pokoj a radosť. Aj Luther písal o jednej kresťanke, ktorú mali zabiť a cítila sa, akoby šla do tanca. Na druhej strane – pozemské pôžitky často prinášajú strach, nervozitu a závisť.

Môžeme vyháňať démonov – ak nám dal Pán Ježiš moc. Aj to je dobré, lebo viacerí ľudia potrebujú vyslobodenie. Ale viac, než vyriešenie problémov potrebujú večný život.

Keď im pomáhame dostať sa z rúk toho zlého, pomôžme im na ceste k tomu Najlepšiemu.

Modlime sa: *Pane Ježišu, ďakujeme, že sa nám dávaš ako dar najvyššej ceny. Ďakujeme, že nám dávaš aj ďalšie dary vrátane možnosti vyháňať démonov. Odpušť, keď dary dávame nad Teba a uč nás, že s Tebou je najlepšie a máme Ťa ctíť viac, než veci, či schopnosti. Amen.*

Svedectvo: O víťazstve nad nečistým duchom

Rozhovor: Aké máme dary od Boha? Zneužívame ich na pýchu? Alebo si viac uvedomujeme, akí sme bez Krista slabí, lebo On nám dáva silu žiť a konať?

Podporujeme sa v radosť zo spasenia. Aj sa modlime jedni za druhých, aby diabol nemohol konať niečo zlé medzi nami.

Prosme za ľudí na duchovnej ceste. Aby vedeli rozlišovať medzi démonickým učením a pravým Bohom, ktorý dáva spasenie.

Peter Dubec

14.5.

Pýcha peklom dýcha. Pokora vedie k Bohu

Jakub 4,5-10

Pri rozhovoroch s neveriacimi ľuďmi alebo pri vyučovaní náboženstvá si už dlhšiu dobu uvedomujem, že viaceré kresťanské pojmy, ktoré bežne používame v kostoloch či v našej „kresťanskej“ konverzácii, úplne zo slovníka profánneho človeka vymizli. Nedávno som sa na hodine náboženstva opýtal cca 10-12 ročných detí, čo je to pokora. Ani jedno z nich mi nevedelo odpovedať. Na druhej strane s definíciou slovíčka „pýcha“ väčšinou nikto problém nemá.

Pýcha je veľmi nebezpečná v tom, že sa môže dostať do našich životov, do našich postojov a správania bez toho, aby sme si uvedomili, že tam je. Je to naozaj „diabolská“ zbraň. Ani si neuvedomíme, akí sme „hrdí“ na svoju pokoru, na svoju zbožnosť, na svoju pravovernosť, na to, že máme pravdu a iba my správne vykladáme Písmo, správne veríme. Akí sme hrdí na to, že sme tak blízko Bohu, že sa vieme modliť vlastnými slovami a iní nevedia, že tak často čítame Bibliu, že, že, že....

Čo si ale o tom myslí Boh? O takýchto našich postojoch? **„Protiví sa tomu.“** Je mu to odporné. Pýcha spôsobuje, že sa Hospodin odvracia od našich modlitieb a odmieta nám Svoju prítomnosť. V takomto postoji hľadáme úctu a pozornosť pre seba a nie pre Boha. Čímkoľvek, čo urobíme, chceme poukázať na svoju zbožnosť, nenahraditeľnosť či

čokoľvek iné, ale primárnu úlohu hrá „ukojenie“ svojho sebeckého a po sláve a uznaní túžiaceho JA. Pýcha vytvára žiadostivosť a túžbu mať oveľa viac, než skutočne potrebujeme.

Boh ale Svoj ľud vedie od tejto „diabolskej pasce“ na opačný protipól – **do pokory**. Ona je liekom na zlé túžby a nesprávne nastavenie srdca. Pokorné srdce si uvedomuje, že okrem Božieho uznania už nič viac nepotrebuje – že to je úplne dostatočné. Keď nás naplní Duch Svätý, uvedomíme si, že veci, po ktorých sme túžili, sú len lacnou náhradou skutočných Božích darov. Len pokorné srdce má na dosah všetky nádherné a nekonečné Božie zaslúbenia. Vezmime si takú „kázeň na Hore“, v Matúšovom evanjeliu, jeden z pokladov Písma. Pričasto vytrhávame časti tohto celku a prispôsobujeme si ich, ale zabúdame, ako táto pasáž začína, čím sú podmienené zaslúbenia: „**Blahoslavení chudobní v duchu, lebo ich je kráľovstvo nebeské**“ (Mat 5,3). – Hlbokou pokorou a uznaním svojej závislosti na Bohu – len a len takým patrí „**kráľovstvo nebeské**“.

Často na našich spoločenských, zhromaždeniach a bohoslužbách hovoríme o milosti. Na druhej strane tak málo z nás ju prežíva. Nie je to práve preto, že „**Boh sa pyšným protiví, ale pokorným dáva milosť?**“ Nie je to tak, že prehrávame svoj boj s telom, svetom a diablom, že má v našich postojoch, skutkoch a životoch príliš veľa miesta. Možno je to preto, lebo sa nevieme či nedokážeme poddať BOHU. A preto nemáme silu ani správu vôľu „vzoprieť sa diablovi.“ A on nemá dôvod od nás utiecť, lebo „pyšné

srdce“ pre neho nie je nebezpečné, neodráža charakter Pána Ježiša a hlavne nie je „plné Ducha Svätého.“ - „**Poddajte sa teda Bohu, ale vzoprite sa diablovi - a utečie od vás. Priblížte sa Bohu a priblíži sa vám.**“ „**Lebo Ty zachraňuješ ubiedený ľud, lež pyšné oči ponižuješ**“ (Žalm 18,28).

Viete, čo je Božia milosť? Že môžeme počuť Jeho hlas, aby sme prišli v pokore bližšie. Že nás aj v tejto chvíli Duch Svätý usvedčuje. Práve to je milosť, že nás nenechal len tak, samých na seba, ísť svojou cestou. Lebo naše cesty nemôžu dopadnúť dobre. Nakoniec narazíme (Prísľ 14,12). Ale na ceste, ktorú pre nás pripravil Boh, je istota, že prídeme do cieľa. A že máme dokonalého sprievodcu – Ducha Svätého.

„**Priblížte sa Bohu a priblíži sa vám. Očistite si ruky, hriešnici, a vy, duševne rozpoltení, posväťte si srdcia; uveďte si svoju biedu, žalostite a plačte! Nech sa váš smiech obráti na žalosť a radosť na žiaľ! Pokorte sa pred Pánom a povýši vás**“ (Jakub 4,8-10).

Stanislav Kocka

Modlime sa: *Odpusť nám, Bože našu pýchu. Odpusť, že aj Tvoje meno, či službu v cirkvi dokážeme pokaziť sebeckvom a nedostatkom pokory. Len Ty nám môžeš pomôcť a tak prosíme, drž nás v pokore. Amen.*

Svedectvo: Ako mi pomohlo, keď mi Boh skresal pýchu, hoci použil tvrdú ruku, aby som zažil/a bezmocnosť.

Rozhovor: Nepadáme často aj do kolektívnej pýchy? – My sme tí správni. Oni sú horší...

Podporujme sa v pokore. Upozorňujeme sa, keď padáme do pýchy.

Prosme za ľudí, čo majú moc a funkcie. Aby neupadali do pýchy.

21.5.

Tých, čo vedie Duch Boží, sú Božie deti

Rímskym 8,14

Nádherne verše, také nádherné, že mi rozospievali moju dušu: **prijali sme ducha synovstva, ktorým voláme: Abba, Otče! Čo krajšie nám mohol Boh darovať?!? Prijal nás za Svojich synov, aby sme sa z otrokov stali dedičmi Božími a spoludedičia Kristovi. Kto z nás chce byť vydedený?!? Všetci túžime mať podiel na takomto skvelom dedičstve. A ďalšie nádherné uistenia, že aj samo stvorenstvo bude oslobodené z otroctva skazy do slávnej slobody dietok Božích! Čoho sa máme teda báť! Je tu mocný Boh, ktorý sa o to všetko postaral a nechal nás bez pomoci. Ak aj máme ťažkosti skúšky, a aj často trpíme, vedzme, že utrpenia terajšej doby nie sú rovné sláve, ktorá sa má zjaviť na nás. Keď to čítaš, milý brat, milá sestra, raduje sa tvoja duša, alebo je skleslá a nevieria zasiahla tvoje srdce? Zdvihni zrak na Pána Ježiša, nášho Spasiteľa a Vykupiteľa a prijmi Jeho obeť, prijmi to, že On trpel a zomrel za teba, aby si ty dosiahol/a večný život! Stal/a si sa spoludedičom Božieho kráľovstva! Haleluja! A je tu ďalšia pomoc do nášho duchovného života: Duch Svätý prichádza na pomoc našej mdlobe, lebo my ani nevieme vždy, za čo sa máme modliť, ale sám**

Duch sa prihovára za nás vzdychaním nevysloviteľným. Nie je to úžasné! A ešte aj toto krásne zaľúbenie: **Ten, ktorý neušetril vlastného Syna, ale vydal Ho za nás všetkých, ako by nám nedaroval s Ním všetko? Amen.**

Modlitba: *Abba, Otče nebeský, ďakujeme, že Ťa môžeme takto dôverne oslovať, ďakujeme, že sme sa stali Tvojimi synmi a dedičmi Božieho kráľovstva. Odpusť nám, že mnohým veciam nerozumíme a tak sa mnohokrát stávame prekážkou v plnení Tvojej svätej vôle. Príď, Pane Ježišu, do našich životov, očisť nás Svojou drahou krvou a umočňuj nás na našom vnútornom človeku, aby si nás vedel použiť na Svojej vinici. Naplň nás, Duchu Svätý, aby sme pochopili Božie Slovo a pomôž, aby sme podľa Neho aj žili, aby z nás mal náš Otecko radosť! Amen.*

Rozhovor: *žijem naozaj ako vykúpené Božie dieťa a radujem sa z toho, že som spoludedič Kristov?*

Alica Pipperová

Podporujme sa v živom pochopení Božej lásky. Vysvetľujme jeden druhému, čo potrebuje vedieť, aby viac chápal a užíval si účasť na Božej rodine.

Prosme za ľudí, čo sú prefažení a žijú pod tlakom viny, či komplexov menejcennosti. Aby si uvedomili, čo nám Boh dáva – možnosť byť Jeho deťmi.

28.5.

Kedy sa spravodliví zaskvejú (o trpezlivosti a vytrvalosti na ceste viery)

Matúš 13,36-43

Niekedy hovoríme, že život je beh na dlhé trate. Napredujeme, kráčame, bežíme. Niekedy sa nám beží ľahko, s radosťou, tešíme sa z okolitej krajiny aj z vlastného pohybu. Inokedy sa ledva vlečieme, cesta je plná prekážok, ani počasie nie je nijako dobré. Raz horúčavy, inokedy mráz, fujavice, protivietor. Niekedy sa nám zdá, že toho zlého je príliš veľa, inokedy pochybujeme, aký to má zmysel.

To, čo nás najviac trápi, je príliš veľa prekážok, nezmyselných, podľa nás zbytočných. Ale najmä priveľa zla. Aj v súčasnej dobe máme pocit, že je okolo nás priveľa zla, zbytočného zla. V politike sa hovorí o korupcii, rozkrádaní, klamstve, nezodpovednosti. V rodinách sú problémy so spolunažívaním, s výchovou detí. Vzťahy medzi manželmi sú také krehké, že mnohé manželstvá vydržia len pár rokov. Rozvody a nové manželstvá sú na dennom poriadku. V spoločnosti ľahostajnosť, alkoholizmus, drogy, hracie automaty, zločinnosť aj u mládeže. Všetade kúkoľ, iba kúkoľ.

Ak by sme vnímali život očami pšenice, ako to naznačil Pán Ježiš v podobenstve, mali by sme pocit, že okolo nás je viac kúkoľa, ako pšenice, že nás to už-už uduší, že nemá zmysel sa nejako namáhať, angažovať.

Život ako beh na dlhé trate a kúkoľ medzi pšenice. Niekedy nám dochádza dych. Premáha nás primnoho kúkoľa. Vzdávame to, rezignujeme. Sme unavení životom. Choroby, depresie, krízy, problémy a – ten kúkoľ všade dookola. Hotová húština, bez výhľadu. Niekedy sa nám v nej stráca cesta. Zdá sa, že to

nikam nevedie. Pane, prosíme, vysvetli nám to.

Ježiš hovorí, že to všetko má zmysel. Aj kúkoľ patrí k ceste života, k ceste viery a spásy. Vtrhol do života ako súčasť hriechu. Ježiš prišiel, aby napravil život, aby sa beh života stal zmysluplným a aby sme ten beh vydržali. Aj to, že dobro rastie medzi kúkoľom, alebo kúkoľ medzi dobrým. ON to robí tak, že sa stal rozsievateľom dobrého semena. Začal s tým na Golgote, aby sme porozumeli, o čo vlastne ide. Že ide o obnovenie lásky, Jeho lásky, skutočnej lásky. Tej lásky, ktorá je základom vzťahov. ON potrebuje spolupracovníkov. Každý, kto uveril, sa stáva spolu-rozsievateľom dobrého semena. Začínajú rodičia pri výchove detí, pomáha cirkev zvestovaním evanjelia, pridáva sa každý, kto sa poddáva vedeniu Ducha Svätého. Lenže – čím sa menej rozsieva – tým viac je vytvorený priestor pre kúkoľ. A rozsievateľ kúkoľa, diabol, sa usiluje, využíva každý priestor, ktorý mu dáme. Každý kúsok, ktorý zanedbáme. A dnes je toho akosi priveľa.

Život ako beh na dlhé trate. Spolupracovníci Rozsievateľa akosi strácajú dych. Strácajú zmysel, prestávajú veriť, že to dobre dopadne. Ako pri každom behu na dlhé trate je potrebné chytiť druhý dych. Druhý dych, to je dych viery. Dych nádej. Ježiš hovorí: **Neboj sa, len ver!** Nebojte sa, **ja som s vami po všetky dni, až do konca.** Hore hlavy! Je reč o vytrvalosti a trpezlivosti. Nech nás nemýli kúkoľ, ani jeho množstvo – víťazom je Ježiš Kristus. Tí, čo vytrvávajú, zstanú na stupni víťazov. Spravodliví sa zaskvejú ako slnko.

Kúkol' zhorí. To, čo prekáža, neobstojí. Ježiš nás pozýva, aby sme vytrvali.

Rozhovor: Ako sme na tom s duchom v behu života? Ako si pomáhame vzájomne svedectvami viery? Koľko priestoru prenechávame rozsievačovi toho zlého? Ako chytiť druhý dych?

Modlitba: *Otče náš dobrý nebeský, ďakujeme Ti, že si poslal na svet Svojho Syna. Ďakujeme, že On stále rozsieva dobré semeno aj skrze cirkev, aj skrze jednotlivcov. Posilňuj nás v horlivosti. Amen.*

Jozef Grexa

Podporujeme sa vo viere. Posilňujeme sa v nej navzájom.

Prosme za ľudí, čo sú zodpovední za duchovný rozvoj cirkvi – biskupov, farárov, presbyterov. Aby mali dostatok viery a aby cez nich Boh posilňoval vierou ostatných.

4.6.

Náš boj – a výzbroj

Efezským 6,10-19

Nie je boj, ako boj, je ich boj a náš boj. A tam, kde je boj, tam je aj protivník; druhá strana, proti ktorej bojujeme. Náš boj je zvláštny práve protivníkom, ktorý stojí proti nám. Nie je to človek (telo a krv), ale „**knížatstvá a mocnosti, páni sveta tejto temnosti, zlí duchovia v nebesiach**“. Niektorí prekladajú: „**s vládcami tohto temného sveta, s duchmi zla, ktorí bývajú v nebeských sférach**“. Alebo aj: „**proti nadzemským duchom zla**“.

Protivníkov je dosť, aj nadmieru; a všetko sú to nepriatelia pre nás ťažko predstaviteľní, skrytí, neuchopiteľní. Ale

sú tu, sú skutoční a máme s nimi počítať. Ich vojvodca je diabol a ten má prepracovanú taktiku boja. Úklady, nástrahy, pasce, slová. Často zamaskované, skryté, dokonca lákavé, neodolateľné. Život je skutočne boj, aj život kresťana. Preto máme byť pripravení a dobre vystrojení práve pre tento druh boja a proti týmto nepriateľom Aj o tom je kresťanstvo.

Často považujeme za nepriateľov ľudí. Stačí, že sú inej farby pleti, inej národnosti, či inej viery, že ináč zmyšľajú, ináč vidia a vnímajú svet okolo seba a život na ňom. Nedávne voľby nám to znovu potvrdili. Otec nebeský nám nastavil „krivé zrkadlo“, aby sme porozumeli, akí sme, aké máme zmyšľanie. Apoštol však hovorí: Nie! Ľudia nie sú vaši nepriatelia, vašimi nepriateľmi sú mocnosti zla, temnoty, nenávisti, sebeckta, násillia a tak podobne. Neraz sú vnútri, v nás (Mt 15,19). Preto aj príprava, výzbroj a obrana je celkom iná, ako je to na tejto zemi obvyklé.

Naša príprava začína posilňovacími cvikmi. Nie svalov, ale ducha. **Posilňujte sa v Pánovi a moci JEHO sily**. Najlepšie posilňovacie cviky sú modlitby, v ktorých nemáme zabúdať na tých, ktorí zvestujú evanjelium. Tým im pomáhame, dostávajú novú silu a múdrosť, horlivosť. Potom pôsty, skromnosť, striedmosť, štedrosť voči iným. A zbožnosť – 1Tim 4,7-8.

Potom je tu celá výzbroj Božia. Len ju brať každý deň na seba, aby sme mohli **všetko prekonať a obstať**. Spomeniem aspoň dve súčiastky: štít viery a meč Ducha, kedysi dve hlavné súčiastky výzbroje vojakov. Štít na ochranu a meč Ducha na boj zblízka. Štít viery, ako

ochrana proti šípom toho *nešlachetníka*. Takými sú zlostné slová, polopravdy, zlé myšlienky, pokušenia, nevera; všetko čo denno-denne zasahuje našu myseľ z každej strany. A *meč Duchu, ktorým je Božie slovo*. Bez toho to nepôjde. Táto súčasť výzbroje však potrebuje poriadny výcvik. Povedal by som každodenné cvičenie. Nie šermovanie Bibliou, ale usilovné čítanie, meditovanie, uvažovanie, aplikovanie do bežného života. Aby sme vedeli odpovedať správne, múdro a láskavo na všetko, čo sa okolo nás deje.

Rozhovor: Ako vnímame náš boj, koho, alebo čo považujeme za nepriateľa? Ako sme na tom s výzbrojou? S duchovným výcvikom?

Modlitba: *Otče náš nebeský, ďakujeme, že si s nami vo všetkých bojoch života, najmä v tých duchovných. Ďakujeme za výzbroj a výstroj, čo si nám pripravil. Posilňuj nás, prosíme, v každodennej príprave. Amen.*

Josef Grexa

Podporujme sa: Modlime sa jeden za druhého, aby sme obstáli pred tým Zlým. Modlime sa aj, aby nemohol vstúpať do vzťahov.

Vyhýbajme sa: Zlostníkovi, aby si z nás nemohol urobiť luk, z ktorého strieľa: zlostné slová, polopravdy, zlé myšlienky, pokušenia, neveru...

Prosme za: Cirkev, aby sa postavila v boji proti nečistým duchom a stlmila tak boje medzi ľuďmi.

11.6.

Ježiš nás chráni pred hriechom

1 Ján 3,6-7

Kto KONÁ spravodlivosť JE spravodlivý...

Nečítame: „*Pretože Ježiš bol dobrý, nech konáte čokoľvek, pripočíta sa vám Jeho dobro.*“ – o takej myšlienke je napísané, že zvádza.

Odpovieme: „*Ale veď Kristove zásluhy sú nám pripočítané!*“ a je to pravda.

Ako si tú pravdu vysvetliť? Jedine podľa Bible. Tá učí: „Hriech nám nedovolí konať dobro, ale keď žijeme v Kristovi, Jeho dobro sa nám priráta. Nie byrokraticky a formálne, ale naozaj. On koná skutky cez nás. A práve tieto zásluhy sú rozhodujúce. Zásluhy za skutky, ktoré vykonal cez nás. Ovocie, ktoré v nás vypestoval.“

Základnou skúsenosťou kresťana je teda: „Poznám sa. Viem, aký som náchylný ku zlu. Ale keď si budujem vzťah s Ježišom, On koná dobro cezo mňa. Ani nespoznávam svoje konanie. Naozaj. Keď Mu otváram dvere svojho srdca, ani sa nemusím namáhať. Nemusím zápasíť s tmou. Jeho svetlo víťazí! Jeho dobré skutky sú pripočítané a prebívajú moje zlo!“

Ako čítame – apoštol Ján veľmi tvrdo varuje pred náboženstvom, ktorému chýba toto.

Možno si teraz poviete: „*Ale to je farižejsťvo – chváliť sa skutkami!*“

Lenže kresťania – to znamená učeníci Pána Ježiša – sa chvália iba Božimi skutkami, ktoré Pán vykonal: „(Pavol) **vyrozprával dopodrobna všetko, čo jeho službou vykonal Boh medzi pohanmi**“ (Skutky 21,19).

Na druhej strane, aj najlepším nasledovníkom Krista sa stane, že zhréšia.

Urobia niečo zlé. Prečo? Lebo naše telo ešte nie je znovuzrodené. A tak v ňom niet miesta pre Ježiša. Telesne sme Boha naozaj nevideli, nepoznáme Ho. Až po vzkriesení bude aj naše telo pri Bohu. Tiež bude s radosťou poznávať a nasledovať Krista. A milovať Ho. Teraz však dokáže milovať iba náš duch – vnútorný človek. Ten Boha naozaj spoznáva a akosi vníma. Niežeby videl nejaké obrazy, ale Božia láska sa ho dotýka, aj keď tomu príliš nerozumieme. Potrebuje však posilnenie zhora, aby prekonal neochotu tela.

Nechajme teda Pána Ježiša, aby v nás a cez nás konal. Obmyje nás od hriechov a prebije hriešnosť. Budeme plní Jeho lásky a konať Jeho dobré skutky. Chceme to? Alebo viac milujeme nepravodlivosť, či pýchu? Rozhodnime sa správne.

Modlime sa: *Ďakujeme, Pane Ježišu, za Tvoju obeť. Ďakujeme, že neostávaš v nebeských výšinách, kde Ťa oslavujú anjeli, ale prichádzaš do našich hriechov, aby si nás z nich vyviedol ku dobrému konaniu. Prosíme, veď nás Svojím Duchom, lebo Ty si dobrý. Amen.*

Svedectvo: Aké je to, keď nás Pán Ježiš vedie?

Rozhovor: Pamätáte si z piatej kapitoly Listu Galatským, aký je rozdiel, keď sa nechávame viesť telom a keď Duchom?

Podporujme sa v poznávaní, aký je Boh dobrý.

Prosme za prenasledovaných kresťanov vo svete. A tiež za nás, aby sme im pomáhali.

Peter Dubec

18.6.

Hriech má pôvod v diablove

2Ján 3,8-15

Hnedokošeliari sa rozostavili okolo stola do polkruhu. Jeden pristúpil a nožičkami odstrihol lavú časť vlasov rabína Warnera. Vojaci sa smiali. „*Povedz niečo hebrejsky,*“ nariadil kapitán jednotiek S.A. „*Milovať budeš Pána Boha z celého srdca svojho,*“ povedal rabín pomaly v hebrejčine. Jeden dôstojník ho prerušil. „*Pripravoval si si dnes ráno kázeň?*“ Spýtal sa ho. „*Áno,*“ povedal rabín. „*Teda nám káž. Svoju synagógu už nikdy neuvidíš, práve sme ju vypálili.*“ „*Mohol by som dostať svoj klobúk?*“ spýtal sa rabín. „*Dajte mu jeho klobúk!*“ Pohľad na rabína vyvolal v mužoch S.A. výbuch smiechu. Muž bol nahý a triasol sa. Potom začal hovoriť: „*Boh stvoril človeka na svoj obraz.*“

Áno, rabín oslávil Pána i v stave duchovného a telesného týrania. **Boh stvoril človeka na svoj obraz.** Aby s ním mal spoločenstvo, aby bol človek ako On (prečítaj si ovocie Ducha Svätého v Gal 5,22-23). Nevieme, ako dlho trval harmonický vzťah medzi Bohom a prvými ľuďmi. Bol tu však záškodník diabol, ktorý číhal na príležitosť zničiť tento krásny vzťah, a Boh o ňom vedel. Preto Adamovi a Eve určil jasne hranice ich správania a zároveň ich dôrazne upozornil, čo sa im stane, ak Jeho príkaz porušia: „*Potom Hospodín rozkázal človeku: Zo všetkých stromov záhrady smieš jesť, ale zo stromu poznania dobra a zla nesmieš jesť, lebo v deň, keď*

budeš z neho jest, istotne zomrieš“ (1.M 2,16-17). Vieme, čo sa stalo: diablovci sa podarilo spochybniť Božiu vernosť a na svet prišiel hriech. Človek stratil raj, spojenie s Bohom. Hriech za tie tisíce rokov narástol do obrovských rozmerov.

Hriech je narušenie šalomu (pokoja), narušenie mieru, narušenie vecí, ako ich stvoril Boh. Hriech je trestuhodná a osobná urážka Boha. Hriech spôsobuje skazu. Skaza sa šíri, zabíja, spôsobuje zúfalstvo, vedie do zahynutia. Hriechom nás infikuje diabol, Boží nepriateľ a darí sa mu nevidane.

Diabol presvedčil obrovské masy ľudí, že je len vymyslená bytosť. Kňazi i veriaci, ktorí upozorňujú na túto temnú a zlú bytosť, sú svetu na posmech. Ale Biblia hovorí o diablovci ako o osobe, ktorá žije, ktorá má veľkú moc a silnú túžbu ničiť všetko, čo je Božie, teda i svet a ľudí. V Biblii máme zaznamenaných niekoľko rozhovorov Ježiša s diablom. Ježiša pokúšal diabol na púšti, Ježiš diabla veľmi dobre poznal a varuje nás pred ním.

Diabol sa premieňa na anjela svetla. To znamená, že propaguje zlé veci ako dobré, príťažlivé, lákavé. Keďže pozná ľudské rozmary, ponuku skazy šíje každému na mieru. Obete diabla sa ocitnú v rozmanitých pasciach: joga, ezoterika, homosexualita, adrenalínové športy, počítačové hry, alkohol, násilie, nevera, ale i náboženstvo... diablovci sa podarilo spochybniť manželstvo, dôležitosť rodiny...

Keďže **diabol je otec lži**, dobre sa mu darí lapať ľudí ako muchy na svoju mucholapku. A z nej sa nijakými ľudskými

silami nikto neodlepí. Čo mu slúži ako návnada? **Eudská pýcha!** Ona, tá pýcha, vedie k bezbožnosti – veď ja som múdry! Pýcha je nenásytná, vedie človeka k bezbožnosti, túžbe po moci, k vyvyšovaniu, k egoizmu... ona má na svedomí vojny, nepriateľstvá, hnevy...

Diablovou pascou sú i ľudské cnosti: slušnosť, bezúhonnosť, sláva, úspechy, pracovitosť, ba i napr. služba v kostole... Ak ich neberieme ako Boží dar a neďakujeme za ne Bohu, ba sa domnievame, že nepotrebujeme pokánie, tieto cnosti sa stávajú diablovými pascami a vedú nás do zahynutia.

Základom nášho vzťahu s Bohom je zmluva človeka pri obeti (Ž 50,5) Kristovej a Jeho svätej krv preliatej za nás. Bez nej niet odpustenia! Pod kríž v pokánie prichádzajú tí, ktorí vnímajú svoju hriešnosť a potrebu odpustenia hriechov: slušní i lotri, poctiví i zlodeji, čestní i nezodpovední, milionári i bezdomovci, bezúhonní i vrahovia, alkoholici,... lebo: **„Niet spravodlivého ani jedného, všetci sa odklonili, niet bázne Božej pred ich očami“** (Rim 3,9-18). **„Všetci zhrešili!!!“** (Rim 3,23).

Neraz sa mi už stalo, že keď som hovorila o Pánovi Ježišovi, ľudia reagovali: *Ja som veriaci, ale do kostola nechodím a nie som svätušká!* Alebo: *Žijem slušne, nie som ani bezdomovec, ani vrah, ani alkoholik, ja do kostola nemusím, Bibliu čítať nemám čas... nech idú tí...!*

Ale čo na takéto pomýlený názor hovorí Boh?! **„Ak hovoríme, že sme nezhršli, Jeho robíme luhárom a Jeho slovo neprebýva v nás“** (1Ján 1,10).

Predstav si biely kamienok. Na prvý pohľad je čistý! Ale dáš ho pod mikroskop a je po čistote. Naše srdce je pod Božím mikroskopom. Boh je svätý a niet v ňom žiadnej tmy. Preto do Jeho blízkosti nič nečisté nepríde! Ide o vážnu skutočnosť, ktorú aj mnohí návštevníci kostola zlahčujú. „**Odmena za hriech je smrť, ale Božím darom milosti je večný život v Kristu Ježišovi, Pánovi našom**“ (Rim 6,23).

Rozhovor: O tom, ako rozumiem krížu Pána Ježiša. Viem, že som hriešnik? Prečo? Viem, čo je pokánie? Mám odpustené hriechy? Mám istotu spasenia? Zdieľajme sa, ako bojujeme s hriechom, so zlyhaniami... Je svedomie Božím majákom, ktorý nás upozorňuje na náš duchovný stav pred Bohom? Ako si ho udržujeme čisté?

Svedectvo: Nebojme sa byť úprimní a svedčiť o moci a zlobe hriechu, o jeho následkoch, o náboženskom duchu, ktorý je duchom zvodu, ale i o víťazstve nad hriechom. Veľmi pomôžeme našim bratom a sestram svojou osobnou skúsenosťou.

Modlitby: *Drahý Otecko, dakujeme Ti, že si nám daroval Svojho Syna, aby nám On v ťažkej obeti na kríži pripravil cez pokánie cestu do Božieho objatia. Drahý Pán Ježiš, dakujeme Ti za Tvoj kríž, ktorý je víťazstvom nad hriechom pre každého hriešnika, ktorý ho prijme. Nech je Pánu Bohu vzdávaná našimi životmi česť, chvála a sláva na večné veky. Amen.*

Danka Zubčáková

Prosme za ľudí, ktorí nemali možnosť spoznať Ježiša. Nech aj oni dostanú Jeho slovo a Jeho lásku.

25.6.

Ako sa stanem Božím dieťaťom?

Ján 1,11

Vieme naozaj, čo je kresťanstvo?

Najväčším nepriateľom kresťanskej viery v dnešnej dobe je NEVEDOMOSŤ! Tisíce ľudí ide do zahynutia (i v kostoloch!) len preto, že nepochopili, čo je kresťanstvo, nepoznajú pravdu a zamenili ju za lož náboženského správania, ktorá ich vedie do večného zahynutia.

V čom je „problém?“ V tom, že pravicová prijmú do Božej rodiny určuje Boh a Boh hovorí: **Vaše cesty nie sú moje cesty! Priepasť medzi Mnou a vami neodstránite nijakou svojou cestou: ani návštevami kostola, ani kresťanskými aktivitami, ani krstom, ani konfirmáciou, ale ani svojím statočným životom!**

Aká je Pravda o tom, ako sa stanem Božím dieťaťom?

1. Boh je svätý, každý človek je hriešnik!

Môže Boh – Svetlo prijať tmu? Nie! Môže sa Svätý Boh stotožniť s hriechom? Nemôže!

2. „**Boh Toho, kto nepoznal hriechu, učinil za nás hriechom**“ (2Kor 5,21). „**On bol smrteľne ranený pre naše neprávosti, Jeho jazvami sa nám dostalo uzdravenia**“ (Iz 53,5).

My si za hriech nezaslúžime nič iné, len trest, ktorý by pre každého človeka znamenal smrť a odlúčenie od Boha. Ale Izaiáš jasne napísal, že Ježiš na kríž neniesol len naše hriechy, ale aj trest za ne. To znamená, že sa každému, ale úplne

každému človeku, ktorý sa kajá zo svojich hriechov, dostáva ničím nezaslúžená milosť: otvorená brána neba. „**Ale tým, čo Ho prijali, dal moc stať sa deťmi Božími, tým, čo veria v Jeho meno**“ (Ján 1,12).

3. „**Ajhľa, stojím pri dverách a klo-pem. Ak niekto počuje môj hlas a otvorí dvere, vojdem k nemu a budem stolovať s ním**“ (Zj 3,20).

Áno, Ježiš vidí naše životy, prihovára sa nám rozmanitým spôsobom. Trpezlivo čaká. Neváhaj, klakni na kolená, vyznaj hriechy a pozvi Ježiša za Pána svojho života. A hoci sa nestane v tom momente nič zvláštne, ver, stal si sa Božie dieťa. Tvoje hriechy sú odpustené.

4. **Ježiš je nielen tvoj Záchranca, ale i Pán.** Preto po prijatí Pána Ježiša nastupuješ na cestu svätosti, starý život pomínul a nastupuje nový, podľa Božej svätej vôle. V tvojom živote musí vládnuť Jeho slovo, Jeho vôľa a Jeho nasledovanie: „**Kto chce ísť za Mnou, nech zaprie seba samého, vezme svoj kríž a nasleduje ma**“ (Mk 8,33).

5. **Stávam sa Ježišovým učeníkom a vyznávačom. Som znovu narodený.** Uvedomujem si veľkú milosť Božiu, že som zachránený a túžim, aby aj mnohí iní boli zachránení. Preto svedčím, hovorím vo svojom okolí, že som kresťan. Možno stratím niekoľko priateľov, možno sa mi niekto vysmeje, ale Kristus nám povedal, aby sme sa za Neho nehanbili.

„**Preto ktokoľvek vyzná ma pred ľuďmi, toho vyznám aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach; kto by Ma však zaprel pred ľuďmi, toho zapriem**

aj ja pred svojim Otcom, ktorý je v nebesiach“ (Mt 10,32-33).

Ako sa stali Božími deťmi Mária, Nikodém, Pavel?

Márii sa nedostalo pochvaly. Anjel jej nepovedal, že je skvelá židovka, že ju chválili za jej pravidelnú účasť v synagóge a za jej modlitby... ale povedal jej, že **našla milosť u Boha.**

A Nikodém? Bol vážny, múdry, horlivý za Boha a išiel za Ježišom (Jn 3,3-6) možno v nádeji, že Ježiš mu povie: *Nikodém, ty si úžasny, som na teba pyšný! Teba beriem do neba!* Nie! Tento hlboko nábožný človek sa dozvedel, že ak chce uzrieť kráľovstvo nebeské, musí sa znovu narodiť. Pána Ježiša nezaujímal ani jeho pôvod, ani jeho vzdelanie, oddanosť náboženstvu... nič! Pavol bol tiež horlivý náboženský človek, iste si myslel, že Pán Boh je z neho nadšený. Ako muselo byť Pavlovi v tej chvíli, keď sa stretol s Ježišom? Celý jeho náboženský život sa mu rozsypal ako domček z karát. Pavel, Mária, učeníci Ježiša boli nábožní, a predsa potrebovali prijať od Boha v pokání odpustenie hriechov, nový život Božieho dieťaťa.

Tak veľmi si zakladáme na našich cnostiach: som kresťansky vychovaný, chodím do kostola, som aktívny v zbere, hrám na organe, moje deti učím modliť sa... nič z tohto mi nedáva privilégium byť Božím dieťaťom.

Nábožný človek nepozná ani lásku Kristovu, ani istotu spasenia, nepozná radosť z viery a osobný vzťah ku svojmu Pánovi, sú to dary Božie výlučne určené Jeho deťom.

„Očakávaj ustavične na Boha. Nauč sa žiť v úplnej závislosti na Ňom! Toto je jediné pravé náboženstvo na nebi i na zemi“ (Andrew Murray).

„Priviň ma k sebe, milovaný Pane
a pomôž z hriechov dať sa na pokánie;
v Tvojom objatí dôjdem vykúpenia
a posvätenia.

Z Ducha zrodený budem aj ja čistý
a v srdci čistom láskou Otca istý,
šťastný na zemi a v nebi účastný slávy,
prešťastný.“ (ES č.p. 247, 7-8 strofa)

Rozhovor: O dôležitosti znovuzrodenia v našom Pánovi. Ak som ešte adopciu do Božej rodiny neprežil, túžim po nej? Ako som pochopil, čo ma oddeľuje od Boha? Stačia mi moje skutky či bezúhonnosť? Čo mienim urobiť pre svoju záchranu??

Svedectvo: Ak sme prežili prijatie do Božej rodiny, hovorme o tom, čo sa udialo vtedy, ako som zmenená/ý, čím som bol/a obdarovaná/ý (radosť, pokoj,

istota, osobný vzťah k Bohu...) je veľmi dôležité, aby naši členovia, ktorí nemajú túto skúsenosť, zatúžili byť Božími deťmi, aby videli hojnosť života Božích detí.

Modlitba prijatia: Pane Ježišu, pokorne vyznávam, že som hrešil myšlienkami, slovami i skutkami, previnil som sa a moje hriechy ma odlúčili od Teba. Pevne verím, že si umrel na kríži i za moje hriechy, že si vytrpel bolesti i za môj trest, ktorý som si zasluhoval/a. Ďakujem Ti za takú obeť a prosím Ťa, buď navždy mojím Pánom. Chcem žiť podľa Tvojej svätej vôle a nehanbiť sa za Teba. Nech Ťa oslavujem a vebím celým svojim životom. Amen.

Danka Zubčáková

Podporujme sa: Dodávajme si odvahu svedčiť o Ježišovi a podriaďiť Mu život. Nechať Ho vládnuť, ale aj prežívať hlbokú lásku s nami.

Prosme za nábožných ľudí. Aby sa nespoliehali na seba, ani predkov, ale len na Ježiša.

HRIEŠNICI S KAMEŇMI V RUKÁCH

Ján 8,3: *Tu zákonníci a farizeji priviedli ženu, pristihnutú pri cudzoložstve, postavili ju do prostriedku a povedali Mu: Majstre, túto ženu pristihli, keď cudzoložila, a Mojžiš (nám) v zákone prikázal takéto ukameňovať; čo povieš Ty? Ale to povedali, aby Ho pokúšali a mohli obžalovať. Ježiš sa zohol a prstom písal po zemi. Keď sa však neprestávali spytovať, vzpriamril sa a riekol im: Kto je z vás bez hriechu, nech prvý hodí po nej kameňom. A za se sa zohol a písal po zemi. Keď to po-*

čuli, odchádzali po jednom, počnúc od starších, takže zostal sám a žena, ktorá bola v prostriedku.

Pred dvetisíc rokmi bola doba náboženského pokrytectva. Kto chcel byť uznávaný, musel sa tváriť „modlitebne“ a pokorne. Niečo ako psík baset pred pánom. Kto sa vymykal z tohto priemeru, schytil.

Ako je to dnes na našom „kresťanskom“ Slovensku?

Presne naopak. S výnimkou kláštorov a kostolov panuje slovo „Stačilo“.

Stačila hodina týždenne, stačili sviatky. Nebudeme preháňať, nebudeme dráždiť. Svoje sme si odkrútili, tak sa teraz budeme tváriť moderne a zapadneme do prúdu konzumu. Keď niekto cudzoloží, už nám to nepríde ako problém. Veď v televízii sa väčšina stále pozerá na nejaké sexuálne scény. Dokonca aj presbyteri. Pán Ježiš povedal, že je jedno, či človek cudzoloží telom, alebo len v myslí... Väčšina ľudí žije pre pozemské žiadosti a potom sa príde vyspovedať. Bez pokánia. Bez toho, aby sa rozhodla zmeniť život a ísť proti prúdu svetáctva. Slovo pokánie (metanoja) totiž znamená: „zmena myslenia“.

Zdá sa, že časy sú úplne iné, ako predtým. Ale koreň má rovnaké meno: „Náboženské pokrytectvo“. A kde je pokrytectvo spojené s hriechom, tam sú v ruke kamene. Svätý Ježiš skalu nedržal. Navyše mal rovnaký vzťah s prostitútkami, ako s váženými nábožnými ľuďmi. Aj preto farizeji nechceli Krista do bežného života. Hľadali nejakú šikovnú pascu, aby ho dostali preč. Dnešná vlašná väčšina túži po tom istom. Ako vtedajší pokrytci vymysleli

na Spasiteľa pasce, dnešní to robia tiež, hovoria napríklad:

Veď moji rodičia to robili takto. Nebudem predsa čítať Bibliu a hľadať, ako to činil Ježiš. Nebudem nasledovať Krista, ale starších. Samozrejme – starších, čo nasledovali Krista si treba vážiť. Prišli veľa dobrého. Zlé je ignorovať Božie slovo a nasledovať slepo ľudí, ktorí sú všetci hriešni. Vtedajších nábožných ľudí pokarhal Kristus za to isté (Matúš 15).

Aj dnešní náboženský pokrytci radi útočia. Chcú odstrániť z bežného života Ježiša a tak si berú na mušku Jeho nasledovníkov:

„Pozri na týchto! Znepokojujú nás. Veď predsa všetci chodíme občas do kostola, tak čo by ešte chceli. Vyvyšovať sa nad nás, či čo? Že treba brať Bibliu vážne? Čo sú také fanatici! Dnes je iná doba!“

Doba je iná v tom, že väčšina smilníkov kameňuje slovami tých, čo sa snažia žiť podľa Božieho slova. Ale Náboženské pokrytectvo má stále kamene v rukách...

Na druhej strane, Ježiš je stále jediný, kto prináša pokoj a lásku. Cez naše pokánie.

Peter Dubec

VIERA NIE JE LEN NA NEDEĽU

Jeremiáš 7,4-5,8-10: *Nespoliehajte sa na takéto klamlivé slová: Chrám Hospodinov, chrám Hospodinov, chrám Hospodinov je toto!*

Ak naozaj napravíte svoje cesty a činy, ak si naozaj budete navzájom prisluhovať právo... dovoľm vám bývať na tomto mieste...

Ale vy sa spoliehate na klamlivé slová, ktoré neosožia....

Či budete kraďnúť, vraždiť, cudzoložiť, krivo prisahať, kadíť Baalovi a chodiť za inými bohmi, ktorých ste nepoznali, a potom prídete a postavíte sa pred mňa v tomto dome, ktorý nesie moje meno, a poviete: Sme chrám-

není! a potom ďalej páchať chcete tieto ohavnosti?

Viera je to, čo robíme, keď nás nikto a nič do ničoho nenúti.

V kostole nás však tlačí väčšina, aby sme konali, čo ostatní. Inak by sme sa cítili trápne. Tým nechcem povedať, že je zlé ísť do kostola. Ale nemusí to byť prejavom viery. Možno nás núti len zvyk, ktorému sme sa naučili v detstve. Alebo strach, že sa niekto (vrátane Boha) nahnevá, ak ostaneme doma.

Kresťanská viera však nie je zo strachu. Tvorí ju Božia láska a je činná skrze

ňu. Táto viera sa môže prejavíť v kostole, ale častejšie ju vyskúšame inde.

Možno pri televízii. Pozeráme správy. Veríme, že tie zlé veci môže nebeský Otecko napraviť, keď sa budeme modliť? Veríme, že **milujúcim Boha všetky veci slúžia na dobro?** (Rímskym 8,28). Alebo len bezmocne nadávame, akoby Stvoriteľ neexistoval?

Čím zapíňame svoj voľný čas, keď nás nikto a nič do ničoho nenúti? Radostným vzťahom s Bohom? Službou blížnym? Alebo pýchou, egoizmom? Veríme viac Bohu, alebo sebe?

Peter Dubec

VŠETKO RAZ SKONČÍ

1Mojž 8,1-12

Vodu, ako živel poznáme veľmi dobre, nakoľko žijeme v krajine mnohých riek a potokov. Každoročne sa ich hladina na jar nebezpečne dvíha a hrozí, že zaplaví miesta, ktoré sú inak mimo ich koryta. Ľudia, ktorých už zaplavilo, majú na to nemilé spomienky a veľa škody. Keď sa blahodarná voda mení na pohromu a ničí všetko, čo jej stojí v ceste, je to veľmi nepríjemná situácia. Bez vody niet života, ale neskrotený prúd vody napácha veľa zla. Pán Boh raz dopustil takúto veľkú potopu, čo zmyla všetko živé zo zeme. Nezahynuli však tí, ktorí sa ukryli do korábu. Ten koráb je obraz Pána Ježiša. Ak Ho dnes staviame, tak sa nám ľudia často vymievajú, ako sa zabávali aj na Nóa-

chovi. Ak sa však do Neho ukryjeme, zostaneme nažive v každej životnej skúške. Pán Ježiš je ten bezpečný koráb, ktorý nás preniesie cez všetky potopy života.

Ak ťa aj dnes zaplavili veľké vody a ty sa topíš vo svojich trápeniach a bolestiach, ukry sa v Pánovi Ježišovi. Tak prežiješ každú ťažkosť. A potom, keď vody opadnú, ty môžeš víťazne vyjsť z tohto korábu. Každá potopa – skúška raz skončí. Nóach nerozumel mnohým veciam, ale plne dôveroval Bohu a tak uvidel víťazný koniec. Boh si môže aj teba použiť, aby niekoho zachránil. Len si ho zavolaj do korábu svojho života. Povedz mu, že je tu záchrana. **Že je tu Pán Ježiš Kristus.**

Alica Pipperová

Človek na koľajniciach s mobilom

Čítal som skutočný príbeh. Jednému vodičovi sa pokazilo auto na diaľnici. Musel zavolať pomoc. Aby mal pokoj, odišiel vedľa cesty. Nevšimol si, že stojí na koľajniciach. Kým telefonoval, zrazil ho vlak. Strojvodca spomínal posledné momenty pred zrážkou:

„Na jednom uchu mal mobil a druhé si silno zapchával, aby ho nerušil hluk prichádzajúceho rýchlika.“

Ako je to s nami? Vnímame znenáma čias? Alebo máme v jednej ruke mobil a druhou si zapchávame uši, aby nás nič nerušilo?

Peter Dubec

Prosme už teraz za slobodu

Exodus 6,5: *Počul som aj vzdychanie Izraelcov, ktorých Egyptania zotročovali, a rozpomenuť som sa na svoju zmluvu.*

Izrael volal k Bohu desaťročia. Potom ho Boh vypočul a vyslobodil. Aké poučenie si z toho máme vziať?

Ešte keď je dobre a príjemne, už prosme Boha o slobodu, aby sme ju mali, keď sa svet zmení.

Nevieme, čo a kedy príde. Ale vždy budeme čeliť strate slobody. Aj teraz sme

možno nalepení na mucholapke, ktorá je síce chutná a voňavá, ale nepustí nás ďalej.

Prosme teda za oslobodenie od neviditeľných pút, zbavme sa ich. Inak nás Boh bude musieť vydať do skutočných reťazí, aby sme si začali slobodu vážiť a vzdychali na modlitbách.

Peter Dubec

O našich slovách

„Opäť ste počuli, že bolo povedané otcom: *Nebudeš krivo prisahať, ale splníš Pánovi svoje prisahy! Ale ja vám hovorím: Nijako neprisahajte, ani na nebo, lebo je Božím trónom, ani na zem, lebo Mu je podnožou, ani na Jeruzalem, lebo je mestom veľkého kráľa, ani len na vlastnú hlavu nebudeš prisahať, lebo ani jediný vlas nemôžeš urobiť bielym alebo čiernym. Ale nech je vaša reč: áno – áno, nie – nie, lebo čo je nad to, je od zlého“ (Mat 5,33-37).*

Našu dobu možno charakterizovať ako dobu mnohých slov – mnohých informácií. Slová k nám zaznievajú zo všetkých strán, často nás unavujú a čo je najhoršie, naučili sme sa ich vôbec nevnímať. A potom nám môžu uniknúť dôležité informácie a často dochádza aj ku komunikačným nedorozumeniam a zbytočným konfliktom. Nestalo sa to už aj vám? Mne áno, keď som prepočula nejaké to slovo a vznikol konflikt, či už medzi priateľmi, v práci, v rodine. Alebo zahriakneme naše deti, aby už boli

konečne ticho, už sme unavení. Áno, unavíme sa aj z toho hukotu informácií, ktorými sme každodenne zaplavovaní. Hučia z médií a často sú to naozaj prázdne slová – vid' politikov, ich hovorcov, podnikateľov, bankárov, ekonómov, štatistov apod. – ktorí veľa hovoria, ale nič nepovedia. Pán Ježiš akoby videl do tejto našej doby a tak nám dáva celkom jednoduchú radu – aby naše slová boli zrozumiteľné – áno alebo nie. Pomenovať veci správnym slovom. Neokolkovať, nevymýšľať. Naše staré porekadlo hovorí: hovoriť je striebro, mlčať zlato. Áno, musíme sa učiť, ako správne používať slová. Aby sme nikoho zbytočne nezranili, aby sme nerozdúchali oheň sváru a hnevu, aby sme nikoho nepohoršili, aby sme vedeli povedať správne slová v správnej chvíli.

V 2Kor 2,17 čítame: „**Lebo nie sme ako mnohí, ktorí si robia obchod zo slova Božieho, ale hovoríme z čistého srdca ako z Boha a pred Bohom v Kristovi.**“

Všetko čo povieme, by malo znieť tak, aby to mohlo obstáť aj pre Bohom. Lebo Boh je pravda a každé Jeho slovo je pravda a život. Ak budeme chodiť v Bohu, teda v Pánovi Ježišovi, všetky naše slová budú v Jeho Duchu. A to je dôležité. Aby to, čo vyslovíme bolo inšpirované Duchom Svätým.

Jakub 5,12 píše: „**A predovšetkým, bratia moji, neprisahajte ani na nebo, ani na zem, ani akoukoľvek inou prisahou. Ale vaše áno nech je áno, a nie nech je nie, aby ste neprepadli súdu.**“

A tu je ďalšie výstraha, aby sme neprisahali na nič. Pán Ježiš vedel, že farizeji

mnohokrát prisahali na chrám, alebo na Boha. Bolo to, akoby si zo svojho úradu nárokovali na tom, aby Boh dosvedčil ich skutky a slová.

V Mat.23,16-22 im Pán Ježiš otvára oči: „**Beda vám, slepi vodcovia, ktorí hovoríte: Kto by prisahal na chrám, to je nič, ale kto by prisahal na chrámové zlato, to ho viaže. Blázni a slepci, čože je viac, či zlato a či chrám, ktorý posväcuje to zlato? ... Kto prisahá na chrám, prisahá aj na Toho, kto prebýva v ňom a kto prisahá na nebo, prisahá na trón Boží, aj na Toho, kto sedí na ňom.**“

Možno sa aj nám stalo, že sme v nejakej veci prisahali a povedali: *Boh mi je svedkom...!* A z tohto by sme mali urobiť pokánie a dbať na to, aby sme nikdy na Božie meno neprisahali. Ale nemali by sme prisahať na nič. Pán Ježiš nás vyzýva, aby sme na nič neprisahali. Mali by sme žiť taký život, ktorý by sám svedčil o tom, komu sme uverili a kto je našim Pánom. To by bolo najlepšie svedectvo o Bohu.

A je tu aj Božie prikázanie: **Nebudeš brať meno Hospodina, svojho Boha, nadarmo!** (2Mojž 20,7). Boh je tak veľký, mocný, všemohúci, že by nás mala pojať bázeň, že vôbec môžeme prísť do Jeho blízkosti. Pán Ježiš nám otvoril bránu do svätyně svätých, aby sme mali znova spoločenstvo so Svojím Stvoriteľom. Keď budeme často prebývať v Jeho spoločnosti, určite sa aj naše slová stanú čistými a svätými. Keď budeme svoj čas tráviť čítaním Božieho Slova, modlitbou, v spoločnosti ostatných svätých – teda veriacich, nebude pre nás problém, aby naše *áno* bolo *áno* a *nie* *nie*. Tak sa na-

še slová stanú hodnovernými a poslúžia na budovanie aj požehnanie nášho okolia. A budeme vedieť povedať hlasné *áno* na volanie nášho Pána Ježiša k svätému životu a veľké *nie* na volanie pookušíteľa k hriechu. Veď predsa chceme, aby nám ľudia verili a my tiež túžime veriť slovám

svojich blížnych. Volajme k Pánovi, aby očistil naše slová, aby posvätil naše myšlienky, aby sme boli tými, ktorým mnohí uveria. Nech naše *áno* je *áno* a naše *nie* nech je *nie*, aby sme neprepadli Božiemu súdu. Nech nám v tom pomáha náš Spasiteľ – Pán Ježiš Kristus! Amen.

Alica Pipperová

PRÁZDNI PO KÁZNI...

Počul som slová ženy, čo bola po roku na bohoslužbách: „*Cítim sa úplne prázdna.*“

Prečo asi? Možno kazateľka urobila chybu. Nebol som ešte v tom kostole, tak neviem. **Ale keby aj bola kázeň zlá, zaznelo predsa čítanie z Evanjelia, Staršej zmluvy a epištoly.** To je Božie slovo – Duch a život (Ján 6,63)

Chyba mohla byť skôr v prijímači. **Kto sa rok neumýva, ten má v ušiach poriadnu repu.** A nemôže počuť. Niekedy dôverujeme svojim hriechom (napríklad – kto nekradne, okráda rodinu) a potom Božie slovo neprechádza až dovnútra.

Druhou vecou je proces spasenia. **Človek musí najprv umrieť svojmu sebecktvu a potom sa narodiť do novosti Božej lásky.** Pocit prázdna prichádza so smrťou starého Adama. Keď sme ho ma-

li príliš radi, bolí nás to. Áno, spomienky na minulosť pred obrátením niekedy doliehajú aj na mňa. Hriech je smrť obalená v cukre, či droge. Keď sa od neho vzdalujeme, cítime prázdno a „absták“. Je to však krok ku vyličeniu.

Ak budeme hovoriť s človekom, čo je prázdny po službách Božích, pristupujme k nemu s láskou a pokorou: „*Áno, aj ja niekedy cítim prázdno, lebo strácam „smrť zabalenú v cukre“ – hriech. Chýba mi jeho zvodná chuť. Ale keď vytrvám, prichádza Ježiš s novým a lepším životom. Ten je niekedy ťažký, ale omnoho sladší a slobodnejší, ako život v hriechu.*“

Rímskym 6,4: **Krstom sme teda spolu s Ním boli pochovaní do smrti, aby tak, ako bol Kristus vzkriesený slávnou mocou Otcovou, aj my sme chodili v novote života.**

Peter Dubec

Hodinový Boh?

Keď máme problém v domácnosti, zavoláme „hodinového manžela“ a príde to opraviť. Za to mu zaplatíme.

Nie je pre nás aj Stvoriteľ takým „hodinovým Bohom“? Keď máme problém,

zavoláme naňho. A potom nejako zaplatíme. Napríklad ideme do kostola o jeden krát viac. Vyšleme modlitbu, či prichodíme eurá navyše... Ale manželstvo je o inom. Dvaja sa stávajú jedným telom.

Čo bolí jedného, trápi aj druhého. Budujú si budúcnosť, delia sa o dobré a zlé.

Aj Boh nás volá do jednoty s Ním. Odmieťa byť hodinovým manželom pre prípad núdze.

Ján 17,21: *...aby všetci jedno boli; ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal.*

Peter Dubec

VEĽKÉ POŽEHNANIE MODLITBY

Modlitba posilňuje v duchovnom živote

„Preto klakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku; ...“ (Ef 3,14-16).

Každý človek potrebuje povzbudiť, posilniť, správne motivovať, nájsť zdroj, kde získava silu a vôľu ísť ďalej, odvahu nevzdať to, keď veci nefungujú, okolnosti sa komplikujú, či plány niekedy zlyhajú. Moderný, nezávislý človek hľadá takéto zdroje v sebarealizácii, vzdelaní, samostatnosti,

Ľudia potrebujú posilniť aj svoju dušu. Verím, že všetci poznáme to známe Augustínovské: *„Nespokojné je naše srdce, pokiaľ nespočinie v Tebe.“* Všetci si uvedomujeme, že potrebujeme „pokoj v duši.“ A preto hľadáme. Žiaľ, vo väčšine prípadov hľadáme na nesprávnom mieste. Je mnoho spôsobov, ktorými sa ľudia snažia nájsť pokoj a mier pre svoje ubolené duše – napr:

neustále hučanie televízora, nekonečné seriály, ktoré ponúkajú únik z ťažkej reality do ríše fantázie a skrytých túžob muži „krik svojej duše“ často topia v alkohole, pornografii, alebo úniku

z rodiny (nevera, dlhý pracovný čas, koničky...)

diabol nastaval pasce pre „hladné duše“ v podobe predpovedania budúcnosti, špiritizmu, astrológie, veštení, východnej meditácii a rôznych praktík ovládania vedomia a mysle

mladí hľadajú „uspokojenie aj uspokojenie pre svoje duše“ v nekonečnej zábave, absolútnej sexuálnej neviazanosti, zbúraní akýchkoľvek morálnych a etických hraníc, jednoducho v „užívaní si života“

veľký dopyt po psychologickej a psychiatickej liečbe.

Zabúdame, že *„Nejedna cesta vidí sa človeku správnou, ale jej koniec môže byť cestou k smrti“* (Prís 14,12).

Tragické na akejkolvek z týchto foriem hľadania je, že ľudská duša je stále hladnejšia a prázdnejšia, pretože skutočný, reálny a pravý pokoj môže nájsť len v náručí Toho, ktorý ju stvoril.

Práve teraz, v pôstnom období by na nás mala viac doliehať hriechnosť v celej svojej obľudnosti a zároveň nekonečná Božia milosť, ktorá bola ochotná ísť kvôli nám cestou kríža, aby zaplatila dlh, ktorý nikdy nebol a nebude v našich silách splatiť.

Apoštol Pavol vo svojej modlitbe vyjadril, kde a pri kom je najlepšie a najistejšie miesto, kde nájsť pokoj pre dušu a srdce, kde nájsť posilnenie pre „vnútorného človeka“.

„Preto klakám na kolená pred Otcom, po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi; aby vám podľa bohatstva svojej slávy dal skrze svojho Ducha mocne zosilniť na vnútornom človeku“ (Ef 3,14-16).

Gesto hlbokkej pokory a úcty – „**klakám na kolená pred Otcom**“ – od veľkého muža, misionára, apoštola pohanov, vyvoleného a povolaneho samotným Ježišom Kristom. Myslím, že sa v každom ohľadne od Pavla máme čo učiť, hlavne čo sa týka pokory, podriadenosti a poslušnosti.

Mať „**vnútorného človeka**“ posilňovaneho Duchom Svätým, to znamená dávať svoje pocity, myšlienky a zámery viac a viac pod vplyv a vedenie Ducha Svätého, aby mohol prejavovať svoje pôsobenie a moc skrze nás stále vo väčšej miere.

Je niekoľko cieľov posilňovania nášho vnútorného človeka: **1)** Ježiš Kristus môže „ustaviť“ svoju prítomnosť v našom srdci – „**aby Kristus vierou prebýval v našich srdciach...**“ (v.17) – to sa nedeje automaticky, treba sa o to usilo-

vať; **2)** Môžeme byť založení v úprimnej láske k Bohu aj ľuďom; **3)** Svojou myslou a skúsenosťou môžeme pochopiť Kristovu lásku k nám – „**Aby ste mohli so všetkými svätými vystihnúť, aká je to šírka a dĺžka, výška a hĺbka a poznať Kristovu lásku, ktorá prevyšuje všetko poznanie; aby ste sa dali naplniť celou Božou plnosťou**“ (Ef 3,18-19) – neuspokojme sa s odrobinkami, keď nám sám BOH, **po ktorom sa volá každá rodina na nebi aj na zemi,**“ dáva celú Svoju plnosť v Ježišovi Kristovi!!!

K tomuto bohatstvu a „dokonalému“ uspokojeniu svojho vnútorného človeka môžeme prísť len v osobnom, hlbokom spoločenstve so svojim Spasiteľom a Pánom. A do neho sme srdečne pozvaní skrze Ducha Svätého.

„**Bohatstvo Jeho slávy**“ je nekonečné a nevyčerpatelné, nemôže sa minúť. V čase s Pánom prijímame uistenie, povzbudenie, vedenie, plnosť Ducha Svätého. Poďme k Nemu. V modlitbe, v prítmi komôrky, v samote, v hľadaní, v hladnom a túžiacom srdci – tvojom a mojom.

Každý vzťah začína vzájomným spoznávaním a komunikáciou. O to viac, keď sa jedná o svätého Pána a Kráľa.

Stanislav Kocka

500 dní modlitieb do reformácie za reformáciu

„**Keď budete volať ku mne, keď príдете a budete sa modliť ku mne, vypočujem vás**“ (Jer 29,12).

Milí bratia a sestry. Máme pred sebou dôležitý míľnik, keď si budeme pripomínať 500 rokov od začiatku protestantskej

reformácie. Bolo by správne a múdre nechať sa inšpirovať tým, čo sa udialo a prečo sa to udialo.

Uvedomme si, že náš reformátor Dr. Martin Luther hľadal Božiu tvár, bol horlivý modlitebník, neraz v pôstoch a hlboko v Božom Slove. Aj preto mu Duch Svätý otvoril myseľ a srdce pre pochopenie Písma, našiel Ježiša Krista, našiel milosť, odpustenie hriechov, hlboko sa ho dotkla moc kríža. Preto mal odvalu, múdrosť aj autoritu sa postaviť zlu a neporiadku v cirkvi v dobe, v ktorej žil a Pán skrze neho zažal dielo reformácie.

Dnešná doba je charakterizovaná vážnym odklonom spoločnosti od cirkvi, od hodnôt Písma. Zrútenie morálky, či zbožštenie človeka priam volá a nabáda cirkev Pána Ježiša, aby sa opäť s vierou a odvahou postavila na „*hradby*

Jeruzalema“, hradby cirkvi a „*celý deň a celú noc upozorňovala na Hospodína, nedopriala si pokoja!*“ (Iz 62,2).

Preto aj touto formou chcem vyzvať a pozvať našich bratov a sestry do kampane „**500 dní modlitieb za cirkev**“, ktorá začne 18.6.2016 a vyvrcholí o 500 dní: 31.10.2017. Kampaň, námety na modlitby, povzbudenie a potrebné informácie budú zverejňované cez internetovú stránku, sociálne siete, pravidelne zasielané do cirkevných zborov a cez mesačník CESTOU SVETLA.

Verím, že Boh sa prizná k modlitbám, volaniu a plaču Svojho (Božieho) ľudu, že sa prizná ku Svojej (Kristovej) neveste, zjednotí nás v tomto Božom zápase a hlavne nás povedie a naplní Duchom Svätým. Nech je cez toto dielo oslávené meno Pána Ježiša Krista.

Stanislav Kocka – vedúci MoS

27. KONFERENCIA MoS v PREŠOVE

Máme dnes právo tvrdiť, že „pravda“, ktorú hlása kresťanstvo, je naozaj jedinou, objektívnou pravdou? Nie je toto tvrdenie arogantné? Lebo ak by to bola pravda, všetci ostatní sa nevyhnutne musia myliť, či vedome alebo nevedome. Práve preto sme sa v téme 27. konferencie Modlitebného spoločenstva, ktorá sa konala 4.-6.3. v Prešove, do hĺbky a z viacerých uhlov pozreli na osobu Pána Ježiša Krista, ktorý o Sebe prehlásil „*Ja som cesta i pravda i život.*“ Hlavnou témou bolo základné reformáčné „solá“ „*Jedine Kristus*“.

V úvode konferencie nás privítal na pôde Šarišsko-zemplínskeho seniorátu

br. senior Ján Velebír, ktorý nás viedol bibl. príhovorom do modlitebnej chvíle za požehnanie celého priebehu konferencie. Potom nasledovala rokovacia časť, s výročnými správami a diskusiou. Piatňajší večer uzavrel biblickým zamyslením a pozdravom brat farár Ľuboš Činčurák z Kukovej.

Sobotný prednáškový deň sa snažil svojím obsahom naplniť heslo a smerovanie konferencie. Do modlitebnej chvíle nás v úvode dňa viedol br. Marek Semko, zborový farár z Trebišova. Výbornými, hlbokými a biblickými prednáškami, ktoré nás prinútili zastaviť sa a premýšľať o osobe Pána Ježiša Krista,

nás viedli najprv János Szeverényi, brat farár z Maďarska v téme „*u Hospodina je vyslobodenie*“ a po ňom br. Slavomír Slávik, riaditeľ EVS, v téme „*dostatočnosť a nádhera Ježiša Krista*.“ Jasne poukázali, že bez osobného poznania Pána Ježiša Krista v skutočnosti nepoznáme Boha Otca a nemôžeme byť vyslobodení z hriechov mocou Kríža. Že „*Jedine Kristus*“ je úplne dostatočný pre každú oblasť nášho života, že v Jeho osobe máme všetko potrebné „*pre život a zbožnosť*.“ Teší nás, že na program v sobotu doobeda sa našlo cestu cca 160 bratov a sestier, mnohí z blízkeho okolia a tiež väčší počet našich duchovných pastierov.

Poobedňajší čas pokračoval stretnutím koordinátorov z jednotlivých zborov a seniorátov, kde sme sa zdieľali s modlitebným zápasom za naše cirkevné zbory aj za celú cirkev a povzbudzovali do vytrvalosti a horlivosti. Následne sme sa v troch modlitebných skupinách modlili za všetko, čo nám Duch Svätý dával na srdce i myseľ.

Nasledovali semináre, v ktorých sa nám prihovrili br. Szeverényi s témou „*Druhá šanca – začať znovu a žiť z milosti*“ a sestra farárka Anka Činčuráková s témou „*Vďačnosť*.“

Večerným spoločným programom svedectiev, pozdravov a modlitieb nás viedla hudobná skupina EVS-Band. V úvode večera nás pozdravil a biblickým zamyslením viedol domáci zborový farár Ján Bakalár z Prešova.

Celú konferenciu sme spolu ukončili v nedeľu doobeda na službách Božích v prešovskom chráme, kde nám Božím slovom poslušil brat dištriktuálny biskup VD Slavomír Sabol. Spolu liturgovali br. Stanislav Kocka a Ľubo Beňo. V príhovore k večeri Pánovej sa nám prihovrili vedúci MoS Stanislav Kocka z Košíc a sviatosť večere Pánovej so spovedou nám spolu s ním prislúžili manželia Beňovci, zboroví farári z Rankoviec.

Ďakujeme nášmu Bohu za celý priebeh konferencie, za veľké požehnanie a povzbudenie, ktoré sme mohli prijať. Naďalej túžime byť verní v modlitbách za našu cirkev, cirkevné zbory, za prebudenie v našich radoch a za prinavrátanie sa k viere našich otcov a reformačným „SOLA“ celým srdcom. Nech sa Pán prizná k nášmu dielu a oslávi Svojho Syna Pána Ježiša Krista v našej cirkvi.

*Mgr. Stanislav Kocka
– vedúci MoS na Slovensku*

ČLENSKÉ A PREDPLATNÉ ZA NÁŠ ČASOPIS MoSt

Na konferencii sme v rámci rokovania hovorili aj o zaplatenom členskom a počte odosielaných MoStov. Už niekoľko rokov máme výšku členského na člena 7,- € za jeden kalendárny rok. Okrem

členov máme aj niekoľkých priaznivcov, ktorí sa zatiaľ ešte celkom nerozhodli stať členmi nášho Modlitebného spoločenstva ECAV, ale majú záujem o náš časopis a informácie okolo diania v našom spoločen-

stve. Títo (podľa rozhodnutia konferencie 2014) majú prispievať na tlač a distribúciu jedného čísla 1,- €, teda ročne 4,- €.

Počas viacerých rokov ale evidujeme niekoľkých neplatičov, ktorí časopis odoberajú, ale ničím neprispievajú na jeho výrobu a distribúciu. Našli sa však iní, ktorí si vzali ako svoju službu zaplatiť viac, aby mohol časopis prísť aj k tým, ktorí dlhodobo neplatia a plniť tak aj svoj akýsi misijný charakter.

Obraciam sa preto na všetkých, ktorí síce odoberajú časopis, ale nesplnili si svoju povinnosť znášať aj podiel nákladov na jeho vydávanie, aby tak urobili

čím skôr a vyrovnali si svoje podlžnosti. Aby sa aj toto konalo v zmysle biblických slov „slušne a v poriadku“ (1K 14,40).

Ak nemáte istotu o tom, či máte zaplatené, alebo nie, kontaktujte hospodára MoS (najlepšie mailom na: ecav@rankovce.sk, príp. cez SMS na tel. číslo 0918 828 307). Nezabudnite uviesť svoje meno aj adresu.

Platbu je potrebné uskutočniť na číslo účtu MoS ECAV (uvedeného vzađu v MoSte), resp. osobne na konferencii alebo na „herlianskom“ týždni. Prosím, neposielajte platby šekom na adresu do Rankoviec, ani do Kežmarku. Vopred ďakujeme.

Výbor MoS ECAV

PROCHRIST: LÁSKA BEZ KONCA

Evanjelizácia - RUŽOMBEROK - 10. – 14. APRÍL 2016

proChrist – najväčšie európske kresťanské evanjelizačné podujatie. Prostredníctvom satelitného prenosu, ktorý vysielal centrálny program z Nemecka, sa do neho zapájali aj viaceré slovenské cirkevné zbory a kresťanské spoločenstvá. V tomto roku došlo v organizačnej koncepcii proChristu k určitej zmene. Satelitné prenosy končia – krajiny participujúce na projekte pripravujú vlastný program a budú ho vysielat online prostredníctvom internetu. Pozvaný zapojiť sa je aj váš cirkevný zbor alebo spoločenstvo.

K zmene formy prenosu zo satelitnej na internetovú a k decentralizácii programu do jednotlivých krajín došlo na základe rozhodnutia hlavného nemeckého organizačného tímu proChrist. Ten jednotlivé cirkvi, zapojené do pro-

jektu, vyzval k príprave lokálnych vysielaní v ich domovských krajinách.

Osobne o tom z poverenia nemeckého organizačného tímu proChristu informoval Michael Klitzke koncom augusta 2015 na Misijných dňoch Východného dištriktu v Starej Lubovni. Sám sa na príprave projektu podieľa už niekoľko rokov a je presvedčený o jeho prínose, preto povzbudil ľudí k tomu, aby na podujatie pozývali hľadajúcich priateľov a príbuzných.

Na Slovensku proChrist dlhodobo zastrešovalo združenie Ježiš pre každého. V tomto roku štafetu prevzal nový organizačný tím, vytvorený z viacerých združení a misijných zložiek fungujúcich v štruktúrach slovenskej a sliezskej evanjelickej cirkvi – Evanjelizačného strediska EVS, Evanjelickej jednoty, vydavateľstva ViViT a jednotlivých

TÉMY PRE ŽIVOT & VIERU

PRO
CHRIST
LIVE⁹

Láska
bez
konca

10.–14.4.2016 | 18.00

Veľká dvorana kultúrneho domu A.Hlinku | Ružomberok

ONLINE PRENOS

Bolek Taska: Smysl! Je každý strújcem svého štěstí? **Ivan Elko:** Zlyhanie! Koniec dobrý – všetko dobré?

Slavomír Slávik: Veriť! Nejde to? **Ľubomír Ďuračka:** Utrpenie! Je zdieľané utrpenie polovičné utrpenie?

Marián Kaňuch: Láska! Láska zaslepuje?

www.prochrist.sk

Organizujú miestne cirkevné zbory
v spolupráci s organizáciou proChrist.

Evanjelická
jednota

Mesto
Ružomberok

CHCEMVIAC.COM

niečo ako dávne, ktoré ost...

Porta libri

knihy a obrazky

viViT

prochrist

tu je suť, odti fiden

dobrovoľníkov. Partnerom projektu je aj mesto Ružomberok, ktoré poskytlo prenosové miesto – Veľkú dvoranu mestského Kultúrneho domu v termíne od nedele 10. do štvrtka 14. apríla 2016.

Hlavná téma – **Láska bez konca** – ako aj podtémy jednotlivých večerov boli taktiež voľbou nemeckých partnerov. Na prenosovom mieste v Ružomberku sa ich zhostia slovensko-sliezski rečníci. Pripravený je aj bohatý sprievodný program: päť večerov hudby, rozhovorov, životných príbehov známych osobností, v ktorých živote Boh spôsobil radikálnu zmenu – aktualizovaný bude priebežne na webovej stránke: www.prochrist.evs.sk. Hudobné vstupy budú v réžii interpretov a hudobných telies zo Slovenska a Sliezska.

Organizátori chcú týmto projektom prispieť k aktivitám, ktoré pri 500. výročí reformácie v r. 2017 hľadajú v sekulárnom prostredí pochybujúcich, agnostikov, ľudí odcudzených evanjeliu.

Organizačný tím pozýva cirkevné zbory alebo spoločenstvá, aby sa do projektu zapojili cez online prenos cez internet. Príslušný link a propagačné materiály na stiahnutie sú zavesené na webovej stránke: www.prochrist.evs.sk. Organizátori prosia tie cirkevné zbory a spoločenstvá, ktoré sa zapoja, aby sa na internete zaregistrovali ako prenosové miesto. Budú si potom môcť objednať propagačné plagáty a misijnú literatúru za výhodnejších podmienok.

Na sledovanie tejto série misijných večerov môžete pozvať svojich priateľov aj do menších spoločenstiev.

Prosíme o Vašu podporu – predovšetkým modlitebnú, lebo iba s pomocou Božou prijímajú hľadajúci Jeho pozvanie.

Projekt je financovaný z dobrovoľných finančných darov jednotlivcov a cirkevných zborov. Na úhrade časti výdavkov sa podieľa aj hlavný organizačný tím z Nemecka.

Ak by ste chceli proChrist finančne podporiť, milodary môžete poslať na bankový účet: IBAN SK32 7500 0000 0040 2009 7346, VS: 4021

Rečníci a témy:

Bolek Taska: **Zmysel! Je každý strojom svojho šťastia?** – Ivan Elko: **Zlyhanie! Koniec dobrý – všetko dobré?** – Slavomír Slávik: **Veriť! Nejde to?** – Lubomír Ďuračka: **Utrpenie! Je zdieľané utrpenie polovičné utrpenie?** – Marián Kaňuch: **Láska! Láska zaslepuje?**

Článok je s dovoľením prevzatý z mesačníka Evanjelický východ 3/2016

Každý z nás sa môže zapojiť do tejto našej evanjelizačnej akcie proChrist – predovšetkým prosme už teraz nášho Pána, aby pozval mnohých ľudí ku príprave evanjelizácie v našich zboroch a spoločenstvách. A kto býva bližšie ku Ružomberku, môže toto podujatie navštíviť, ale hlavne pozvať hľadajúcich, ktorí by mohli prijať Ježiša Krista. Náš Pán iste rád vypočuje naše prosby, veď On chce šíriť Svoje kráľovstvo. A kto býva ďalej, ale má možnosť pomôcť v zbore pripraviť prenos z tohto podujatia, prosme aj za tieto miesta prenosu. Stačí projektor, počítač a dobré pripojenie na internet. Podstatné sú ale naše prosby a potom aj starostlivosť o tých, ktorí tam uveria v Pána Ježiša.

10.–14.4.2016 | 18.00

Veľká dvorana kultúrneho domu A.Hlinku | Ružomberok

ONLINE PRENOS

Bolek Taska: Smysl! Je každý strújcem svého štěstí? **Ivan Elko:** Zlyhanie! Koniec dobrý – všetko dobré?

Slavomír Slávik: Verí! Nejde to? **Lubomír Ďuračka:** Utrpenie! Je zdieľané utrpenie polovičné utrpenie?

Marián Kaňuch: Láska! Láska zaslepuje?

www.prochrist.sk

Organizujú miestne cirkevné zbory
v spolupráci s organizáciou proChrist.

ODKAZY VEDENIA MoS

- 1 Srdečne pozývame na **Biblicko-rekreačný týždeň**, ktorý pripravujeme v termíne 10. - 14. októbra 2016 v Herľanoch. Prosme za jeho požehnanie. Tešíme sa na stretnutie.
- 2 S pomocou Pánovou sme vydali ďalší životopis odvážneho kresťana: **Brat Andrej**, ktorý pašoval Biblie za železnú oponu a založil organizáciu Open Doors, ktorá pomáha na celom svete prenasledovaným kresťanom. Objednávky vo ViViT-e.
- 3 **Prihlášky, zmeny adries, či odhlásenia tých, ktorí už nie sú členmi**, hláste odteraz už Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – te-
da už nie Mikulášovi Liptákovi do Kežmarku.
- 4 **Členské príspevky** (vo výške 7,- € na člena) treba poselať na náš účet: Modlitebné spoločenstvo ECAV, Palisády 46, 811 06 Bratislava 2; IBAN: SK31 0900 0000 0001 8266 7032 (0182667032/0900). V prípade hromadných platieb treba poslať meno-slov platiteľov Luboslavovi Beňovi – hospodárovi MoS ECAV – najlepšie mailom (ecav@rankovce.sk), prípadne poštou na Cirkevný zbor ECAV, 04445 Rankovce.
- 5 Prosme za **evanjelizáciu proChrist 10. – 14.4.2016**, aby čo najviac ľudí prijalo pozvanie Božie a boli tak zachránení pre večnosť (viď str. 29-32).

Vydáva: Modlitebné spoločenstvo ECAV v SR; **Vedúci MoS:** Stanislav Kocka, CZ ECAV

Košice, Mlynská 23, 040 01 Košice, stano.kocka@gmail.com; **Zostavil:** M.Lipták;

Spracovanie: pre ViViT s.r.o., Hviezdoslavova 18, 060 01 Kežmarok,

tel/fax 052/452 5361, e-mail: vivit@vivit.sk